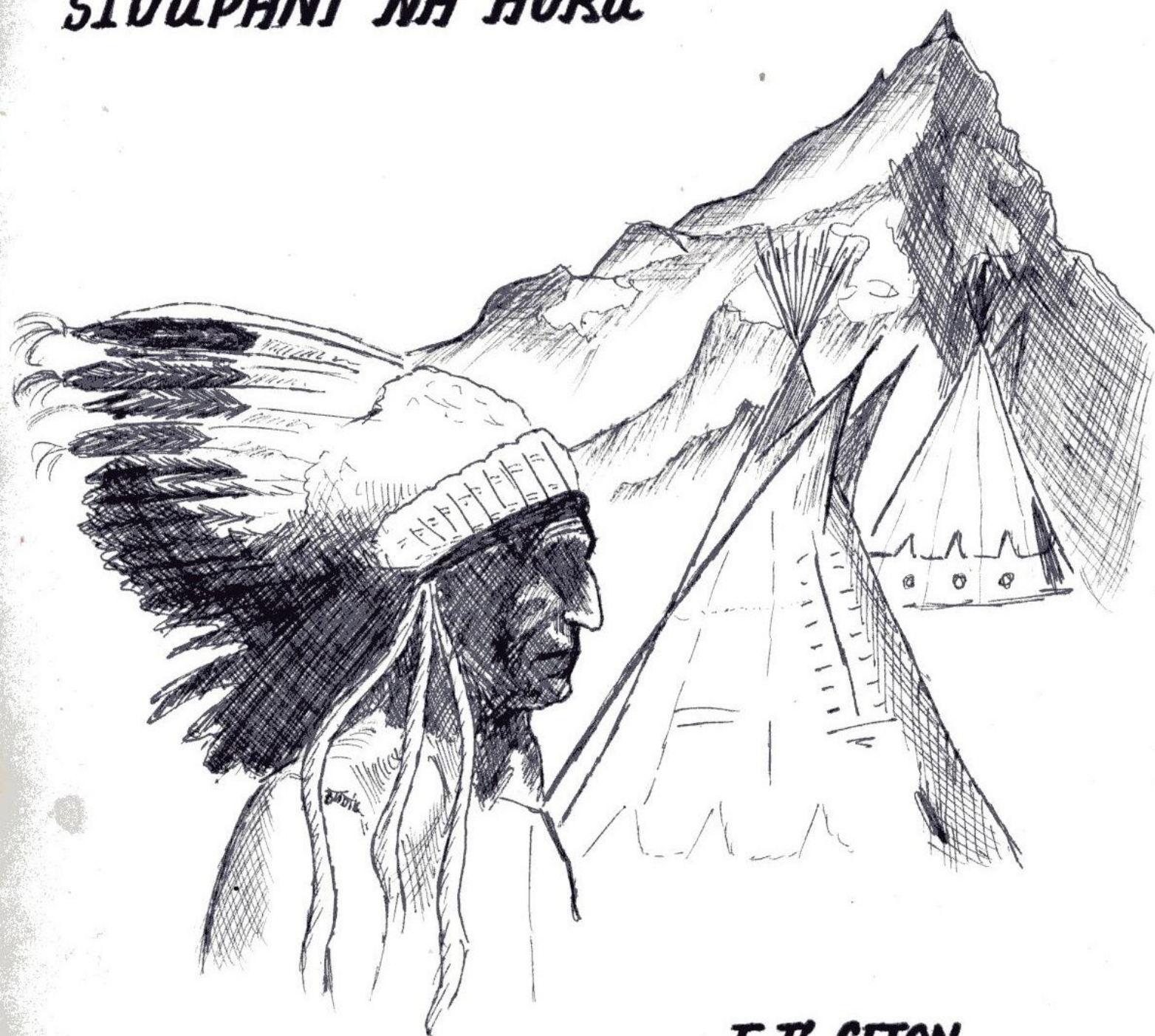

STOUPÁNÍ NA HORU

E. TH. SETON.

Daleko na vyprahlém Severozápadě stojí indiánská vesnice, a za ní se tyčí z pouště vysoká hora. Vyšplkat na tuto horu znamenalo velký čin, a tak všichni chlapečci ze vsi toužili, aby se o to mohli pokusit. Jednoho dne jim náčelník řekl: „Nu tak, chlapeci, dnes se můžete všichni pokusit na tu horu vylézt. Vyjděte hned po snídani a jděte každý tak daleko, jak dokážete. Až budete unaveni, vraťte se zpátky, ale každý z vás mi přinese větrčku z toho místa, kam až došel.“

Vydali se na cestu plni naděje a každý cítil, že jistě dorazí až na vrchol.

Ale brzy se loudavě vrátil flouštk a vztáhl k náčelníkovi ruku, v níž držel kaktusový list. Náčelník se usmál a řekl: „Milý hochu, ty ses vůbec nedostal k úpatí hory. Ani jsi nepřešel poušť.“

Později se vrátil druhý chlapec. Přinesl šalvějovou snítku „Dostal jsi na úpatí hory,“ řekl náčelník, „ale větru jsi nesplhal.“

Další hoch měl větvičku lindy.

„Dobře,“ řekl náčelník, „ty ses dostal až k pramenům.“

Později přišel chlapec s trnitou větvičkou. Když ji náčelník uviděl, usmál se, a řekl: „Ty jsi splhal větru. Dostal ses až ke kamezitěnému splazu.“

Odpoledne dorazil hoch s cedrovou snítkou, a starce řekl: „Podal jsi dobrý výkon, dostal ses až do poloviny hory.“

O hodinu později přišel hoch s borovou větvičkou. Tomu náčelník řekl: „Výborně! Ty jsi vysplhal až ke třetinaupásnu.“

Slunce už stálo nížko, když se vrátil poslední. Byl to vytrhlý, krásný chlapec vzešlého povahy. Přicházel k náčelníkovi s jehličnatou rukavicí, ale oči mu zářily. „Můj otče,“ řekl, „dostal jsem se tam, kde nebyly žádné stromy - neviděl jsem žádné větvičky, ale spatřil jsem Láriá Moře!“

Také starcova tvář se rozšířila, když slavnostně hlasem řekl: „Poznal jsem to! Když jsem Ti pohledl do tváře, poznal jsem to. Ty ses dostal až na vrchol. Nepotřebuješ žádnou důkazní větvičku. Je to uapásno v tvých očích, zvoní to v tvém hlasu. Pořádkal jsi nadšení, než hochu, viděl jsi nádhernou horu.“

Pamatujte na to, hledači lesní moudrosti, odznaky, které nabíráte za vykonané činy, nejsou „ceny“ - jsou to jen důkazy toho, co jste vykonali, kane jste až došh. Jsou to pouhé větvičky uastřené po cestě, které více mají ukázat, jak daleko jste se dostali při stoupaní na horu.

Т О М

Л В Í Ā Б Т Б

ПРІ

Т

СЛОВАН

ВСЕТИН

Pokřik

My jsme Lvičata,
veselá vsetínská mláďata.

Smějeme se, bavíme,
úkoly vždy plníme.

Lviček je na každý den?
Vždy připravova!

ČLENOVÉ oddílu

Aleš Cahlik

Radomír Koudela

Jiří Homolka

Pavel Drábek

Milan Píček

Pavel Lvoněk

Radek Navrátil

Tomáš Ozar

Pavel Krystián

Petr Chytil

Vítěslav Karlík

Jiří Ludva

Pavel Budík

Petr Krhovják

JIRÍ HOMOLKA
PAVEL DRÁBEK

ORLÍCI

RADEK NAVRÁTIL
PETR KRHOVJÁK
RADEK DOLANSKÝ
PETR ŠULÁK
DUŠAN PONČÍK

OSTŘÍŽI

MILAN PŮČEK
PETR PAVLŮSEK
PETR CHYTIL
VÍTEZSLAV KARLÍK
PAVEL KŮRA

KONDOŘI

PAVEL ZVONEK
PETR MOTÁŇ
PAVEL BUDÍK
JIRÍ LUDVA
ROSTISLAV PISKLÁK
MARTIN KUSALA

ALEŠ CAHLÍK

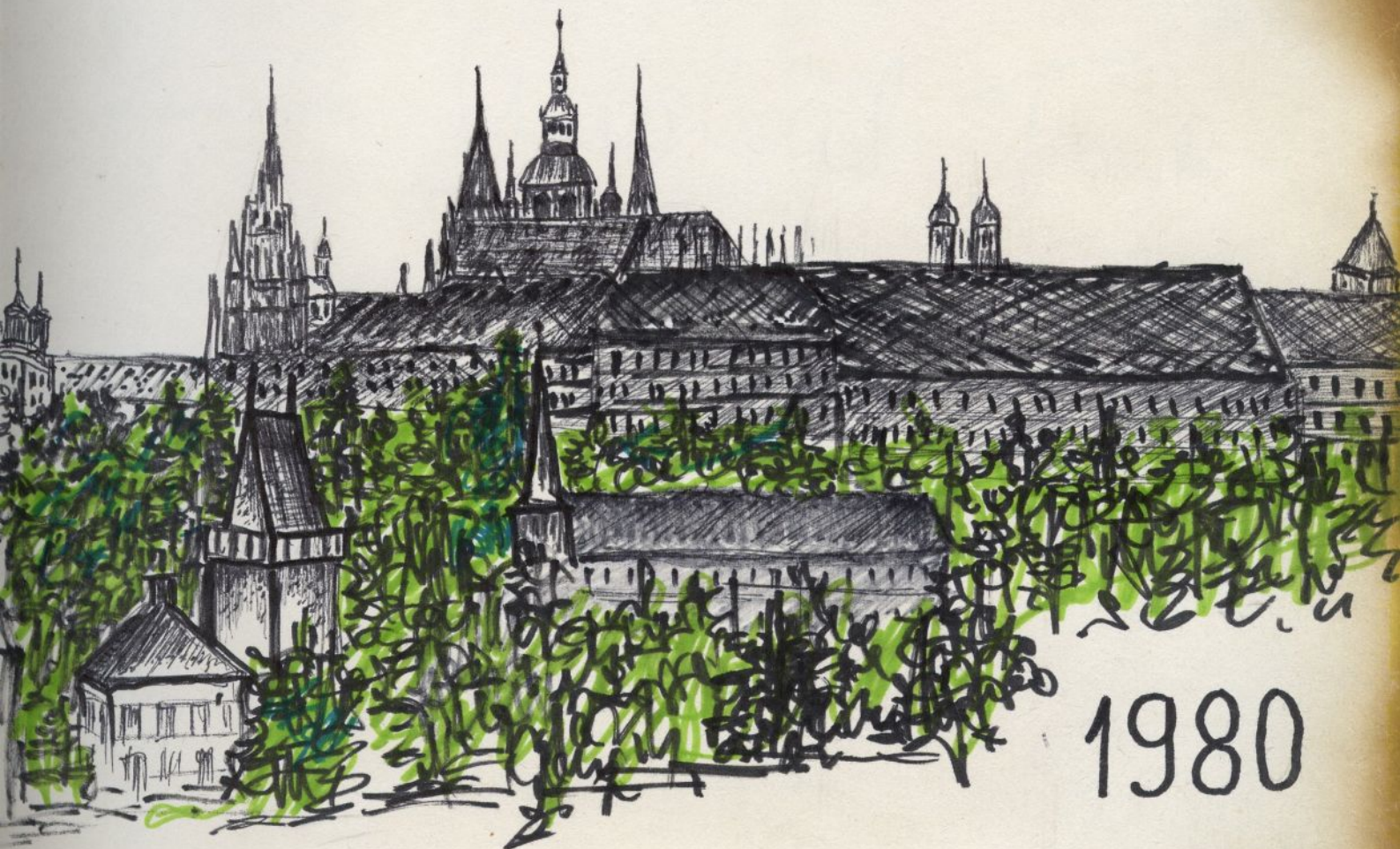
RADOMÍR KOLIDELA

PAVEL KRISTIAN

Československá spartakiáda

NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE
Královský letohrádek Belvedere
119 04 PRAHA 012

NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE
Šternberský palác
119 04 PRAHA 012

Klenotnice
Dallborka
Obrazárna

Bazilika
Hrobka čes. králů

Národní galerie v Praze
Hradní jízdárna
PRAHA 1 - HRADČANY

Pražské informační služba
BLUDIŠTĚ

Památník národ. písařství
PRAHA 1 - Hradčany
Strahovské nám. 182

VOJENSKÝ HISTORICKÝ ÚSTAV
VOJENSKÉ MUZEUM
PRAHA 1, HRADČANSKÉ NÁM. 2

Národopisné oddělení Národního muzea
v Praze 5 - Smíchov, Petřinské sady čp. 98

Správa národní kulturní památky Vyšehrad
ul. K rotundě č. 10/čp. 100
Praha 2 - Vyšehrad

MUZEUM HL. MĚSTA PRAHY
pobočka Loreta
11000 Praha 1, Loretské nám. č. 7

Kvězárna a Planetárium hl. m. Prahy
PLANETÁRIUM PRAHA
170 00 Praha 7, Krát. oboza 233
poř. schr. č. 10

KATEDRA BOTANIKY
přírodovědecké fakulty
University Karlovy
Benótská 2 - Praha 2

NÁRODNÍ MUZEUM
V PRAZE
Propagační oddělení

Michal Tuš

C. TENDR
Lunaticum ze sportovního 1980

4720

BOTANICKÁ ZAHRADA V PRAZE

VÝSTAVA KAKTUSŮ
Červen 1980

* 009306

Kčs 2,-

KONTROLNÍ
ÚTRZEK

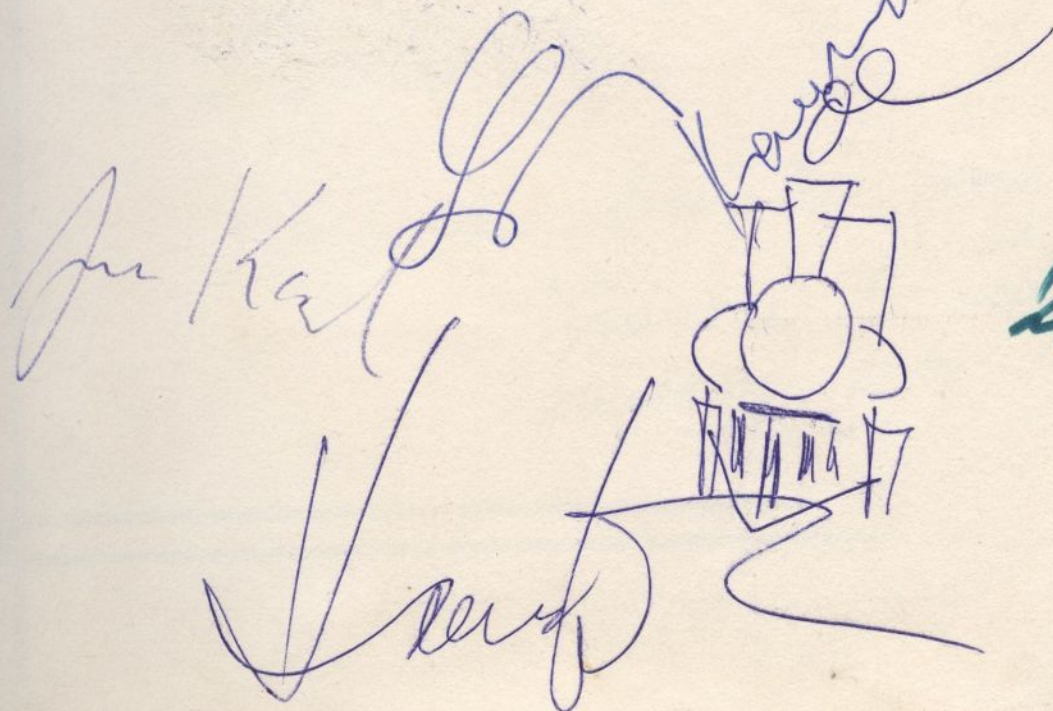
Na památku sportovních dnů

BOBŘI

Brež

Bobří

1.

Lidice 18.6.1980

Nikdy at se nepokují tragedie
našeho vesměšy Lidice.

at je jen rochny lidi na
světe mív.

za lidické smy
Krasová Pňava
jůbhomí Mibe

KONOPIŠTĚ

PAMÁTKY STŘEDOČESKÉHO KRAJE

STŘEDISKO STÁTNÍ PAMÁTKOVÉ
PÉČE A OCHRANY PŘÍRODY
STŘEDOČESKÉHO KRAJE

VSTUPNÉ

Kčs 2,50

* 050844

;
KO

Akce

PRAHA

22. čarvna - neděle

Dnašního dne jsme se konečně dočkali. Všichni do jednoho jsme se těšili na krásy Prahy a na ČSSR.

Sraz jsme měli ráno v... na vlakovém nádraží. Dostavili jsme se všichni veas, až na Vitu a Milana. Vítu se ovšem ka malou chůbi objeril s batokem větším než on sám. Na štěstí mu to nesl jeho tatínek. Starosti nám dělal Milan, který se ne a uochtěl objerit. Sdyž už bylo opravdu málo času, dal Lešek povel a my jsme nastupovali do vlaku. Mysleli jsme si, že si Milan na svadtvě své sestry nějak přiknul a tak oni vaspal. Jeho škoda - neurvichí PRAHU. Ale jakmile jsme nastoupili objeril se Milan se svým otcem, který mu nesl jeho batoh (ach ten leuoch!) Všichni jsme byli konečně ve vlaku a cesta mohla začít. Lešek vytáhl svoji kytaru a začal hrát. My ostatní jsme se bavili hrami karet. V Hranicích na Moravě jsme přerodili na zvláštní vlak, kterým jsme dojeli bez přerodání až do Prahy. na nádraží v Libni. Odtud nám auta dorozla batohy a živé karavada až na DŽBÁN, kde jsme se ubytovali. My jsme ovšem (ke Milanu, kterého Aleš vpařoval mezi naše věci) jeli tramvaj. Nikdy bych nevěřil, že se do tak malého prostoru jako je tramvaj, vleze taková množství lidí. Na Džbánu jsme dojeli všichni a kupodivu loze zhrát.

Žda byl ovšem pořádný chaos, než jsme se dohodli, kde si
budeme mezi postavit stany. Po stanech jsme byli rozděle-
ni takto: Jadrav - Lešek, Jura a Pavel. Puták - Milau a
Paolík - Hodivář, Vít a Tom. Po postavení stanů Lešek
rozhodl, že se dnes už nikde nepůjde a my se máme
zařizovat ve stanech.

A večer jsme se všichni odebrali do Divoké Šárky, kde
nás dovedl Lešek. Po menší úmarné jízdě stanuli na
jedné ze zdejších skal. Přišli jsme právě večer - zrovna za-
padalo slunce. Byl to nádherný zážitek dívat se na
tu záplavu červené řeky a černé obrysy skal. Po proudu
řeky, nikdy bych nevěřil, že na okraji Prahy může
být takový překrásný kousek země. Ani se nám moc
nechtělo zpátky na táboriště. Ale museli jsme, neboť
se stmívalo a my museli být do večerky ve stanech.

23. ČERVENA - PONDĚLÍ

Dnešní den už jsme si byli vyvednout snídani. Byla velmi dobrá a vydatná. Po snídani jsme se odebrali na prohlídku Prahy. V rámci plnění odpočinku Zlatá Praha, jsme navštívili Prašnou bránu, Lidovské muzeum a křtitov, Staroměstskou radnici - kde se nám nepodařilo jít ož na věž, neboť byl velký nával a v tomto chaosu se nám ztratil i náš vytačnick TOM. Ale za chvíli se našel (radovali jsme se si ho zase všichni) a my jsme pokračovali v prohlídce. Stačilo jsme ještě navštívit Betlémskou kapli, Křižovní, a Náprstkovo muzeum - které se nám všem líbilo nejvíce. Škoda, že jsme tehle pozpíchnali a já si to nestihl prohlédnout celí. Po návratu na Dětín jsme šli na večeri a potom opět do Sárky na skály. Ale to jenom já s Pavlíkem a Milanem.

Verše o Praze
Josef Hora

V modravém oddychu podzimní proměnidy
taje svůj obraz, na skle dech.
Odehráší do mlhy. Trachotím se hladí
po polibku tvou na ústech.

24. ČERVENA - ÚTERÝ

Dnesší den po snídani následovala opět prohlídka města. Podívali jsme se na Pražský hrad, Vojenské muzeum a Petřín. Zde jsme se na rokleďnu uedo- stali neboť byla uzavřena z technických důvodů. Proto jsme alespoň šli do Petřínského bludiště. Nebylo to nic moc, ale přesto to stálo za to, už k ulici Pauorámu bitvy studentů ze Svobody na Karlově mostě.

Na oběd jsme tentokrát byli v restauraci Rozcut. Po prohlídce jsme jako obvykle zapadli do Divoké Šárky a vyřekli jsme si opět na skáku. Lešek měl tentokrát kytaru, takže jsme si i zazpívali. Zahráli jsme si zde taky delší bojovou hru. Dopadla dobře a myslím si, že se většinou celkem líbila. Také tento- krát nás donutila jít na táboriště jenom. Blížili se NOC.

25. ČERVNA - STŘEDA

Dnešního dne jsme navštívili Park oddechu a kultury Julia Fučíka. Zde jsme si prohlédli Haroldovo panoráma bitvy u Lipau. Tento obraz je malován na větší straně okrouhlé budovy - měří prý na délku 90 metrů. Když jsme se procházeli křížem tohoto mistrného díla, šli jsme se pochovat na horskou chůzi, kde jsme se chtěli přiroduš svést, ale hned jsme od toho upustili, rida lu frontu. Šli jsme raději na elektrická autíčka. Polednami jsme v tamější samobsluze a už jsme se ubírali na Dětsou, kde jsme se mohli seřadit a jít na zahájení, které se konalo na Staroměstském náměstí. Dali jsme si tam zmrzlinu a šli jsme raději zpět, abychom zmrzeli jako již tradičně v Sáre.

Dalo taky k mouši změně. Tom si to se mnou vyměnil a spal s Hodivěrem a s Titou.

Křáče prostorem, jenž prázdnotou už
mých, světám pát listí, vězí kdovik.
Miluji, miluji svou osudovou chůzi
i hudbu na astorech tajch.

26. ČERVENA - ČTYRTEK

Noe s těma sycákama protáhla k jejich štěstí dobře. Ráno po snídani jsme se odebrali do centra Prahy. Rozhodli jsme se, že navštívíme Vyšehrad. Prohlídli jsme si Olšanský hřbitov, kde jsou pohřbeny slavné osobnosti českých dějin. Po prohlídce Vyšehradu jsme navštívili Botanickou zahradu a výstavu kaktusů. V plánu jsme měli ještě Národní divadlo, kde jsme se zdrželi dvě hodiny, ale přesto jsme ho užijak důkladně neprošli. Každý nás zde udivila obrovská etirka urostů. Navštívili jsme se chřít různým dřevům a křemenu, a dalšímu drahému kamenu. Po návratu na táboriště jsme se všichni věnovali kartanu a sice černé kočce. Zde se mi podařilo prohrát moje a zpronézřit mně zapůjčené konzervy. Po večeři na Dětinu vystupovali Feššci a Dušanovi se podařilo vymámit od nich věnování, kterým se dost chválil.

|| V mou noc se vrátíš dnes. Dopokud ješ
mi o šlach
krok vojska ze tvých bran.
Lesk rln a ocele, šum jezů, z'orat duchel
obstoupí ser můj ze všech stran.

BRANA BORCU - ENKOPANJE

Brana borcu

27. ČERVENA - PÁTEK

Drašni dou jsme nevyrazili do města nýbrž na jeho okraj. a to do Nebušic. Naše cesta vedla Šárkou a tak nemí třeba zdírazňovat, že jsme le-
zli nic po skalách než šli po cestě. Když Lešek
v Nebušicích rozhodl, že už dál nepůjdem, vrátili-
jeme se a pak rychle na Petřín a odtud na
Strahov, kde se konala ČSS-80.

Všichni jsme ušli vstupenky pod západní tribunu
na státní. Tam ale našel svého tatínka, který na Stra-
hově montoval reproduktory. a ten nás jednoho po
druhém vpašoval na tábore místo, že jsme odtud
jakož takž přehlídlí stadiou a pohodlně khlídli ce-
lou Spartakiádu. Myslim, že nebylo člověka, jemuž
by se Spartakiáda uchlíbila. Le Strahova jsme šli s
pěkným pocitem a s vděkem k panu Ozarovi, bez
něhož by jsme ze Spartakiády neměli tak mnoho,
jako kdybychom stáli pod západní tribunou.

M V Č S T V P R A H A

28. ČERVNA - SOBOTA

Svíra zbusobena byl zvláštní tento předposlední den stravený v Praze. Jedna skupina (Lešek, Jura, Milau a já) zůstala v táboře a ti ostatní jeli na maušiči vyjížďku ke Karlštejnu, Konopišti a podobně. My ostatní jsme se ovšem naučili. To ani není možné, vědyt⁺ stačí jen pozorovat podřadu dvojici Lešák a Jura a máta o kábaru postarano. Nic radě jsme se uvolnili jenom na stan a jeho okolí, ale dohodli jsme se tět na lodičku. Lda jsem se zase o kábaru postaral já, neboť na se nechati chvilí rozlovat. Ten kdo by nás pozoroval z nadhledu by si mohl myslet že jedeme nějaký vodní slalom. Ale já to opravdu nadítal schrálně, vědyt⁺ jsem se k rozlovaní dostal poprvé v životě.

Po příjezdu našich cestovatelů jsme se na ně dovrčeli u zroona jěkne věci a proto měl Aleš pákami na dotyčné osoby.

|| Spi, nerichitná, v rávoji těžkýet oaru,
pod vicky kamenných třích sach.
Spi, chit v kolábee, spi, echo dioných hlasů,
faskmeič do tmy jako lesní rok.

29. ČERVENA - NEDELE

Dnešní jítro jsme vstali trochu dříve a to v 5.30 hod. k ráni balení. Stáhli jsme si své věci a dva stany. Naš stan zůstal stát, abychom do něj mohli schovat věci, kdyby přišlo. Sotva jsme udě stán stáhli začalo poprelávat. Neludu se zmiňovat o tom, jak jsem šel koupit 15 rohlíků a půlku jírku, ani o jiných trapných situacích, které nastaly.

Nasedli jsme do Storauckého autobusu a jeli domů. Spokem stovčatí Praha!

Cestu domů jsme přerušili jenom jednou a to tehdy, až jsme se stáli v jedné restauraci na okraji strouci. Do roduého městečka jsme dorazili okolo 21. hodiny a to k restauraci Paucara, kde několik osob potmě spadlo. Když dítěta jsme se po stisku ruky odebrali domů, abychom po osmidemim odloučení padli svým rodičům v ústě.

Užrím tě tančiti jako ženu nad propastí,
s pochodmi ve dlani.

U tří tmě, v tří úzkosti jsem našel
jméno vlasti a jdu s tím k smrti.

VELKÁ FATRA

12.7. - 20.7.1980.

Kdybysí mně
žel raději pomoci!

Co se děje?

Účast: Alaš, Rado, Jura, Pavlík, Viša, Paval, Milan,
Hodinář, Tom.

1. TÁBOROVÝ DEN

Dnes konečně nadešel dlouho očekávaný den. Jáno v 6:30 jsme vyjeli od Pančavy slovaňským autobusem. V autobuse, přesto že jsme seděli na kemi, byla živá nálada. Sršelo to vtipem. Zvláště naše trojice Pavlík, Hodinář a já jsme se nenudili.

Po dosti dlouhé cestě autobusem nás vyklopili v Martině před vlakovým nádražím. Odjeli vlaky směrem na Zorhodli jsme se, že pojedeme autobusem. Dostrachali jsme se na autobusové nádraží a kde jsme měli skoro hodinu čas. Aleš dal tedy rozehod a my se dali na průzkum blízkého okolí. Jádýž jsme se opět všichni sešli a čekali na příjezd našeho autobusu, nezůstalo při ponuré náladě. Htr

Po usazení v autobuse a příjezdu na zastávku i vyklopami humor poněkud zohasl, neboť každý nesl alipou to kg v tornach neto v krosnách a uěkteri i riu. A to jisté skoro každý druhý nesl stan. To nemí v takovém vadru zádaci mohina. Proto jsme každých třista metrů odpoúrah. Po příchodu do prostoru stáru vyšli Lúček a Rado vyhledat vhodné táboriště. Trvalo to hodnou chvíli a tak jsme rozložili své věci v domu a kačali pojídat. Opět karla dlo vícečetné věci. Po příchodu našich dvou průzkumníků jsme se odbrali na místo táboriště. Aleš určil místo postaracuí stanů a my jsme se dali do práce. Postarali stany a potom přišla náročnější práce. Na pnaut ralkau celku,

pro případ kdyby přišlo, a bykrom se měli kde setřít a místo pod celou kšórou sloužilo jako kuchyň i jídelna. Po tomto následoval konečně volný program a my se mohli seznámit s okolím tábořiště. Byli jsme u sta-ru jedni z prvních a tak na tábořišti jsme byli skoro sami. Někteří z nás se věnovali zdokonalování stánů. Já jsem si s Hodinářem vyrobil jednoduchý kotník a ramínka na šaty. Podle toho se varídky i ostatní. Jistě by stálo za zminutí že jsme si varili pro skuzipáček a to a) Milan, Vít, Pavlík; b) Pado, Hodivář, a já; c) Lešek, Jura a Tom. Ve stanech jsme vyjeli sporu o tom složení, ale Pado a Tom měli samostat- ně stany.

Hurá
na jahody!

Pojď radši dělat, lenochu!

2. TÁBOROVÝ DEN

14. ČERVENEC

Úrr..... Buchčech, retárat! Jedna, dvě ..... třináct, ale to už stojíme v trenýrkách nastoupani, je u pár opozdilců doháná. Ležák už kláse dení program, který zmí: „zdokonalit tábor“ jasně, stručně. Jestě předtoupí Vítá „Abych šel k rěsi, rita, Vítá kaspal na hlídec a proto lude potrestán, Lehni si na zem. Vítá.“ Dado, kanystr a hrnek. A už se to lije. Vítá dělá jako by nic, ale jistě ho to chláchí. Ale karlouxi si to! Lapat na hlídec je jedna z nejvřších tábornických grohrásků a proto musí být uťjak potrestán. Pak už následuje rozetřeta: dřepy, kluky, běh atd.. Po rozetřete udělat rychlé smídání a posmídat. Pak už nás čeká góhová fusta. Někteří dělají skel a lanice a někteří rohoře před stany. Moxi uivní i já. Při této práci se mi přihodil menší úraz, takže teklo dost krve. Sakl jsem se do prstu. To bylo radostí když se to dozvěděli ostatní. Vřipy lítaly ostosíst. Vyřota stolu trvala do otědu.

Po udělení a vřikřidování pořivatiu byl otrhli rodný program a pak následovala menší vyetřetka. Spojili jsme ji se vřiváním jahod. Postupovali jsme neustále vpřed. Přechali jsme menší gřebínku, ale to už jsme byli v polovině výstupu na Drienek 2.273 m. Byl to opravdu vysilující výstup a pot z nás je-nam šel! Ale potud z Drienku stál opravdu za to.

Uvlečili jsme se v trávě, která byla jako měkký kotvaček. Podívali jsme se na památníček věnovaný SNP. Cestou zpět nám křetí šustilo pod nohama. Bylo nám nádherně i když cesta zpět byla trochu drastičtější, než cesta nahoru. Museli jsme neustále brzdit, abychom nespadli. Po strastiplném sestupu jsme konečně došli do tábora. Šel jsem si vyprat kacky, protože jsem si je vařivím a tak^{to} byly ~~z~~ modré jako původně ale černé. Dal jsem je odmouřit a pak jsem je drhl a drhl. Sklíčil jsem za to dost rtipů a užjakých poručímek. Měl jsem troji prami hřídku na tomto táboře. Byla docela zima a tak jsem se zakulhal do celky a podrímal. Ale dával jsem si hodně velký pozor na to, abych neusnul.

Dobrú pohodu.

Neplač malej, my se vrôtime.

3. TÁBOROVÝ DEN

14. ČERVENEC

Začátek tohoto dne byl stejný jako minulé. Such-
čák - Nástup - 1, 2... 13. Nikomu se moze vrátat nechtělo,
ale muselo to být. Po obyčejné rozeře a smidani,
jme se rozěhi do náého dopoledního zaměstnání.
Já, Lučka a Milau jme měli skoit (asi 2 km) do
otekodu nakoupit. Byl jarný letní den a tak jme
šlapali jako autrmati. Samozřejmě u otekodu nás
čekala řada asi na 3/4 hodiny. Dorděhli jme se
tedy. Milau a já jme stáli v řadě a Alvi šel koupit
na postu pohledy. Skoil též do lékárny, aby na-
koupl úžkoproplovi stří - kyslík. Kupochiam ho
schmal. Spátímí cesta se uoběta bez raseli příhody.
Šli jme zrovna okolo starších jami, když tu jedna
zvolala (slovausky), „Člapecku, kú Ti mléko“ To
platilo Milanovi, kterému z tasby mléko kapalo.
Pormočil i nám jridiclenau dokumentaci, pro
kterou jme se cestou stáli. Sáček od mléka i
pormočeni papiry létaly do popelnic. Jstě čhili
jme a z Alviu barili na Milanu siut, ale za
čhili jme toho nechtali, protože v tom hjeu
nám přestalo být do spěnu. Když jme opu-
stili Michalovec, řekl Alvi mandrá slova:
„HOŠI, MNE BY ZAJÍMALO KDE JE TADY KOLIBA,
TAM BY NÁM MOHLI DÁT TOTIŽ ŽINCICE“

My jsme ihned souhlasili s hledáním jeduak proto
že jsme měli velkou řízeň a taky proto, že jsme
řičuěiči ještě nikdy nebyli. Po obřile tādāmi se
nām kōhiku opravdu podařilo najít. Přivítal
nās tača, který nām za 1 hēs prodal hrncečk
řičuěiču (kterā opravdu lodla) a hned se s uāmi
dal do řiču. Z kōhiky jsme se vytrhli až když
se schylovalo k pōledni a my si uvědomili,
že nās v tōtore utrpělivě čekají. Samozřejmě
nās příchod se potěšil bez narōžek a otřzů,
ale to nām mohlo být fuk. Otěd nakou přijma-
renij z nakoupenijet zārot byl elkem dobrj.
Pak bylo volno, ve kterém se mastily party a
to, kdo bude mýt kōthik od nēiču jinjūm
skupinām.

4. TÁBOROVÝ DEN

15. ČERVENEC

Dnešní den jsme byli prokuzeni o „trasku“
dřívě (500) Odbyly se nejnámější věci a v 7.³⁰
hodin jsme odjeli autobusem do Blatnice. Odtud
vedla naše trasa na Tlustou horu (1373 m n. m.)
převýšem 900 m. S klidným svědomím můžu říci,
že bych takový výstup napřál ani nejednatému
himalájským tygřem. Cesta na horu trvala
1 1/4 h. a to bylo na tabulec napřáno, že trvá
3 hodiny. Při výstupu jsme se zastavili jen dva-
krát a to jen na 5 minut. Ale ten pohled na
okoli byl fantastický. Bylo jasno, slunce svítilo,
a tak jsme mohli vychutnat tu krásu a kouzlo
Velké Fatry. Nahore jsme si lehli do koberce
trávy, která byla jako koberce a odpočívali.
To se neobešlo bez ligriček a vřizků. Po odpočinku
jme se rozhlídli po vrcholku Tlusté hory a za-
ptali se do vrcholové knihy. Z tohoto vrcholu
jme se utírali na další horu zvanou
„Ostrá“ Snad proto, že je zde mnoho výhledů
„výchů“ útvary vyčnívajících nad okoli. Po
patařemí pohledů se naši kroky utíraly na
aut. zastávku a odtud na táboriště. Zbytek
dne a večer prošel jako obrysk.

Dej sem voču, nebo....!

Hurá dolú!

5. TÁBOROVÝ DEN

16. ČERVENEC

Na dnešní táborový den bychom měli vzpomínat. Začal jako obvykle, až do té doby, než jsem vylezl ze stanu. Potra jsem vyskočil, abych stihl nástup, ucítil jsem pro těle nepřijemný chlad. Vzápětí jsem zjistil, že milonami eleuoré nardemí Jurou a Leskem, mě obhli asi 6 l. studené vody (kdyby ji alespoň ohřáli) takže jsem byl celý mokry a v mých gumových kobotkách evachtala voda, takže jsem ji pak sušil 3 dny. Já jsem ještě neřekl proč jsem pohli - to proto, že jsem měl mít příští den narozeniny (14) - krásných čtrnáct let a ti chytráci si o den pozpíší. To ale ještě nebyl konec mého trápení. Při smdani mi Lesk nešťastně otřel můj řas, takže když jsem si loknul měl jsem dost. Po olídě při opalování mě zase Parlik pohil i s líčátkem. To se mu vymstilo. Já mu to oplatil úplně stejně. Jinak se dnes delegace vypravila na ošetřovnu. Já s Jarem, Parlik s počezaným prstem a Jura s rozseknutou nohou. Nám dvěma bylo vyhověno, ale Juroni stehy nevytáhli.

✓ večer se spustil prudký déšť.

Vitko, znejš
ten vtíp
o tom
novdětou jak...?

Armáda
spásy
v terénu.

6. TÁBOROVÝ DEN

17. ČERVENEC

Stojně jako předcházející dny, tak i tento den byl zahájen podobně. Dopoledne se stránilo většinou v zahálce a hrály se karty - černá kočka, atd., kdo bude po olídě umývat kottik. K večeru jsme si vyřídili na mešiči vyotiskku. Po cestě jsme soutěžili v různých disciplínách, jako třeba, přechod klády a soutěž na kládě v jednotlivcích i v skupinách. Naše kroky pak směřovaly k vrcholu mešičko kopceku. Vyšpláimí stálo zato. Zapadalo slunce a my jsme se chvátali na blízké hory i Malou Fatru. Někteří jsme se uvrhli u měkou-utí traviče a jimi se koruně košati borovic, která stála na vrcholu. Pozorovali jsme ptáky, kteří nedaleko hnízdili a i rozkvatli netrasky - nejpečněji rostliny Velké Fatry.

Podrobili jsme blízké okolí podrobnému průzkumu. Byla to rozkoš slapat po macek, který tlumil naše kroky a zase sklíkal nevelikou skálu z uschloucí strany.

Častou zpět jsme našli mnoho koráku - glóru. Jedou nádherný den byl k paři fitosti zau za náma.

PAMÄTNÝ LIST

ZA ÚČASŤ
NA SPOLOČNOM VÝSTUPE NA
OSTREDOK 1592m
KONANÉHO V RÁMCI OSLÁV 35. VÝROČIA
OSLOBODENIA ČSSR
MOŠOVCE 19. 7. 1980

Sonovej si len flexaret, nebo ti z neho udělám
5 Efjudů!

7. TÁBOROVÝ DEN

18. ČERVENEC

Dnešního dne nemám vzruamy, které bych dal uveřejnit - NEPOCHOPILI BY MNOZÍ.

Pavel

8 TÁBOROVÝ DEN

19. ČERVENEC

Dnešní den jsme byli vzbuzeni opět dráca.
Jáno nás přivítalo sychravým upeřkným pozdravem.
To nás provázelo celý den. Účastníci jsme se hromadného výstupu na nejvyšší horu Velké Fatry Ostriedok (1592 m) Vyšli jsme ze Štápkova nás dovezl autobus a odtud po žluté jsme putovali nádrnou Gaderskou dolinou. Pak jsme šli po zelené do Ostriedok. To byl výstup. Tot se z nás jáu bil, přestože bylo chladno. To na nás silně zapůsobilo až 100 m před vrcholem. Byli jsme nuceni dát na sobe akvizionní ^{pláštěnky} pláštěnky. Na vrcholu jsme dostali účastnické listy. Na Ostriedku jsme dlouho nepobyli. Putovali jsme na Křižnou (1574) a odtud na Královu studňu (1384) Po žluté pak na místo odkud jsme vyšli - kde čekal autobus, a dopravil nás zpět na táboriště. Pak se dělaly při ohni smímky do kromky.

STANLEY
1964

STANLEY
1964

9. TÁBOROVÝ DEN

20. ČERVENEC

Poslední den tábora a taky předposlední
hlídka na tomto táboře. Měl jsem ji od 1 hod. do 3.
hodiny rani. (hlídky byly posunuty k ušší odje-
zdu) Byl krásný vlahý letní večer. Naslouchal jsem
uvedřivé zpěvu od společnického táboráku a potom ro-
emimě klidu. Sam tam se ozvalo kachoukám i ně-
jaký jiný noční zvuk, ale mně bylo nádherně.
Celtu jsem dávno vzdal, protože jsem ji vůbec nepo-
třeboval - bylo teplo. Prahmal se drobný hýsák. Za
chvilí nebylo po něm ani památky. Mrknu k nebi
a začnu se tedy zaktivat poručaváním souhvězdí.
Tato noc byla jedna z mála, při níž se mi poda-
řilo najít Malý vůz. Mrknu na hodinky a vidím
že musím hlídat ještě hodinu. Sritá a podá
rosa. Je to jedno, protože krátký letní dešť zola-
žil dost zvláštní tónu Velké Faty. Lehce pod-
řimují, ale šustot z nedalekého lesa mne
hned donutil zbystrit pozornost. Nic, jen ušja-
ké noční zvíře začlešťlo větví. Ozývají se zvuky
letního jitra. A už je 5 minut po 3. hodině, to
abych šel vzbudit poslední hlídku. Zapnuám spa-
cák dost opatrně, ale Pavel se stejně vzbudil.
Ušer zamumlá a spí dál. Usínám.

Už toho nošim vám tak a korot dost!

Báno nás protaucti opět známij Leskův hlas
"ustávat" Máte půl hodiny na stálemí svých
"osobních věcí." Tak Parla, dáme se do toho"
Nejprve stálemí do batohu a kromny, pak si nav-
zájem pomáháme stáht spacíky, vypouštíme bledky,
a bahíme je. Vše je hotovo, můžeme se dát do tá-
lemí stanu. To trvá poměrně dle. Trochu se při
tom hádáme, ale za chvíli na to stejně zapome-
neme.

Vše stáleno. "Tome, pojď sem", volá Aleš "vez-
meš si náš stan a půjdeš na to a to místo,
pochváš se go oteví a dáš mu ten stan. Pak
rychle přikluseš" Tom se pomalu loudá urči-
ným směrem. "Ješ mája, jest-li mu to tak
bude trvat dle, tak tam nedojde ani do olida"
Netušil chudák, že není daleko od pravdy.

Skutečně. Po hodině marného čekání Aleš rozhodl.
"Kálemě na to, jest-li se Tom nepřivítá do 5
minut, vyrážíme k oteví sami se všim osudy"
Po pěti minutách jsme skutečně vyrázili a hodi
díže se, my jsme Toma ještě dohonili. Aleš
překy šit nesešlel, ale ukhdmil se. Alešův
otec nám naložil stany do arie a my se odebra-
li k autobusu, který gatril turistům z Petřivaku.
Ti byli ochotni nás vzít do Litiny. Tak se i stalo.
Ale Tomovy smůly neměl být konec. Štěstěně,
které se tou musel věst se mu při vystupování

z autobusu rozsypany. Ani je nepostřel. Ta ostuda!
Lěck to vyřešil po svém. "Milý Tome, za tu ostudu
a zato že jsi tak rychle vyplnil roztok, který
jsem Ti ráno uložil, pojedíš domů sám a na
plastní náklady." Byli jsme svědky toho, jak
Tom vyhodil fotě ručník, ve kterém měl kata-
lení nešťastně třásně do odpadkového koše, řka:
"Že to oni vykazují normálně"

Alé koupil jídelny do Púchova a určil hřidku
na hřidami foreu (byl jim štěstím Vitě). My
vyvolení jsme šli na prohlídku města. Sřitlo
slunce a tak my jsme urřitě parčík s lanická-
mi. Sedli jsme si a poridali.

Cestou zpět jsme koupili sýry - copánky i
Hřori. Ten již netrpělivě na nás čekal. Nastou-
pili jsme do vlaku a jeli do Púchova. Žde jsme
měli také chvíli narbyt. Hřidami přišlo právě
na mne. Pak jsme nastoupili do vlaku a
jeli lex přestávky ož na Vsetín. Cestou jsme
rozpomínali na dny grořitě na táfore a gřlá-
novali do budoucna. Na Vsetínu jsme přijeli
k večeru. Vystupujeme z vlaku, rozhrkíme se
co se za těch 9 dnů změnilo. Vyprávíme z
pádraži, godáváme si levou ruku, kterou histneme
trochu silněji, srdcečtěji. Rozčlíváme se. Jedě je-
deu pohled vrháme na kamarády a sřčtáme
domů, kde nás stájně dlouho neřidli.

ZAHAJOVAČKA ^{4.9.79}

Účast: Lešek, Jura, Pavel, Pavlík, Pavka,
Vlita, Losos, Milan, Tom, Petr.

Šestli jsme se v hojném počtu v pátek a půl páte. Na začátek jsme se spočetali a zjistili kdo je kdo. Poté jsme si zahráli hru na „bun“. Vyhrál ji Milan. Byla to makačka na bednu. Poté Lešek vyprávěl o škole a spolu s Radem nám předvedli některé členy našeho oddílu.

My jsme si museli dávat pozor na Čeřínka a Paula, neboť jsme o nich něco napsali na nástěnku. Pak jsme si zahráli bodovací hru, kterou jsme v dramatickém konci nakonec vyhráli. Pak jsme si zahráli „fottball“, který byl velmi záživný neboť bylo vidět že obě mužstva podali dobrý výkon. Naše mužstvo ale nakonec vyhrálo 2:1 zásluhou brankáře.

Po „fottballu“ jsme padli nakola a využili kopce pro jízdu domů.

No a tak jsme vykročili do nového roku našeho oddílu.

Lešek

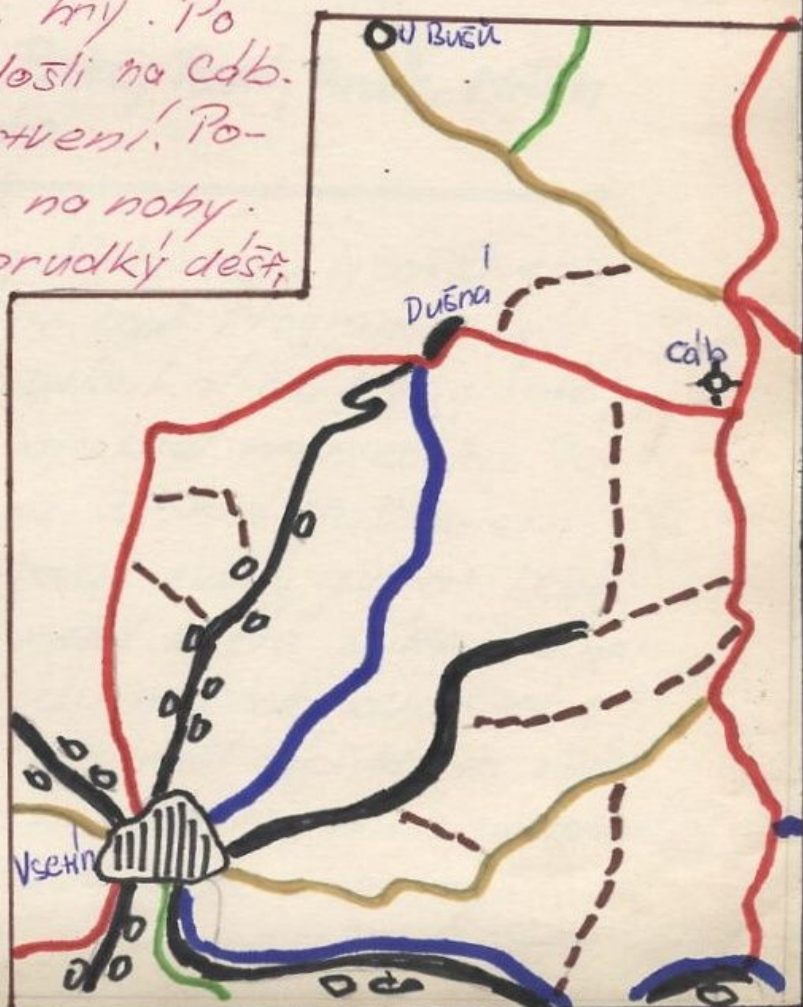
15.9. 49

75 KM

OKOLO VSETÍNŮ

Účast: Lešek, Rado, Jura, Pavel, Pavlík, Milan,
Vlča, Tom; Losos, Jirka, Pavka

Sraz turistiky Vsetín pořádala ve dnech 15. a 16. září pochod okolo Vsetína. Sraz byl na Pančavě u 7.30 hod. Trať vedla přes Trojúhelník na Čáb. Cíl byl na Bystřičce. Ze začátku šel pochod velmi dobře. Celkem sužili jsme absolovali kontrolu Ukrošenků, kde jsme přešli na hřebenuku. Po cestě jsme si zahráli různé hry. Po asfaltové silnici jsme došli na Čáb. Tam jsme dostali občerstvení. Po-lévka a čaj nás postavila na nohy. Při odchodu nás zastihl prudký déšť, který oušem brzy přestal. Při dalším pochodu jsme hráli hry a stihla se menší potyčka (krvavá řež). Poté jsme již šli přes Santou k hospodě u Bušů. Tam jsme dostali občerstvení a autobus nás dovezl zpět na Vsetín. Byla, to celkem podlařena výprava.

Jirka

2. SCHŮZKA

14. 9. 79

Účast: Lešek, Milan, Pavel, Paulík, Pavka, Jura,

Po zahájení této schůzky jsme si trochu prozkoušeli morseovku. Nebylo to moc uávné. Potom jsme si zahráli hru na Jeleha. Byla to legrace. Nejlip jsem si počínal já. Uchytal jsem je skoro všechny. Také jsme si zasoutěžili ve hře, která měla název „kdo promluvil?“ Slovní přestřelka byla další hra. Dlouho jsme u ní nevydrželi a šli jsme si radši zahrát fotbal. Byla to vyrovnaná hra, ale po četných chybách Bobří nakonec ty prohráli. Při setmění jsme se rozešli. Jirka

3. SCHŮZKA

21. 9. 79

Účast: Lešek, Rado, Jura, Pavka, Pavel, Paulík, Milan
Tom, Vít, Losos, Jirka

3. oddílkou jsme zahájili v klubovně u lyžařského vleku na žambožce. Hlavní bod programu byly uzly. Lešek nám je marně utloukal do hlavy. Poté jsme šli na kopec a Lešek vysílal morseovku. Po rozluštění zprávy jsme se všichni sešli kolem Leška. Měli jsme napodobovat zvuky zvířat. Lešek vždy na někoho ukázal a řekl které zvíře má napodobovat. (PS „Lešku já budu napodobovat tebe?“ „Jo“.) Ten co stál vedle něj měl říci k čemu to zvíře napodoboval. Po ukončení této hry jsme se rozešli do svých rodiných „wigwamů“ ve Vsetíně.

Pavel

4. SCHŮZKA

21. 9. 49

Účast: Lešek, Jura, Pavel, Paulík

Tuto schůzku jsme zahájili tradičně o půl patě. Na začátku jsme si zahráli hru na procvičení morseovky. Poté jsme seděli u klubouně a Lešek nám vyprávěl o bobřících. No a nakonec schůzky jsme si zahráli „fotbal“. Po skonění „fotbalu“ jsme se rozestli do svých „wigwamů“. Schůzka se celkem vydařila.

Díky

5. SCHŮZKA

28. 9. 49

Účast: Lešek, Rado, Jirka, Pauka, Pavel, Paulík
Milan, Vítá, Losos, Jirka L.

Dnešní schůzka byla ve znamení spar. ohně. Již od půl třetí hrátka našich příruženčů se vydala na Zamboužku připravovat oheň. Asi hodinu a půl jsme makali jak broci. Pak jsme si odskočili dům a v 7.00 hod byla slavnostní zapálení. Po tomto obřadu pokračoval záživný slavnostní ohněprogram. Ale asi o půl devět se již členové neudrželi a svým choudním táborový oheň zneuctili. Měli by se všichni kromě mne, Pavla a Leška zamyslet nad svým choudním a uvědomit si konečně, že nejsou v obyčejném pionýře. Činnost našeho oddílu bude stále více náročnější a vydrží jen silní tělesně a duševně.

Jirka

STRAŽOVSKÉ VRCHY

Účast: Lešek, Jirka, Tom, Pavel, Paulík

V neděli ráno v šest hodin jsme vyjeli na Strážovské vrchy. Jeli jsme autobusem přes Horní Lideč, Páchnou, Belušá, Hlavu, Valašská Bělá a v Temeši jsme vystoupili. Z Temeše jsme šli po žluté a dále po červené až do Čičman. Za Temeši jsme vylezli na Temešskou skálu vysokou 916 m. Na Temešské skále jsme vlezli do trhliny mezi skalami. Na vrcholu jsme si chvíli odpočinuli a něco pojedli z svých bohatých zásob. Rostla tam také velmi pěkná malá tráva a netřesk. Počasí bylo krásné a chvílemi pofukoval vítr. V Čičmanech už na nás čekal autobus. Na chvíli jsme si odpočinuli v místní restauraci. Po občerstvení jsme nastoupili do autobusu a jeli na Vsetín přes Povážskou Bystrici a kolem přehrady mládeže. V Páchnově jsme se zastavili a napili se léčivé vody. Cestou v autobuse jsem se s Paulíkem bavil ^{zajímavě} o tématu „Paulovy žuby“. Na Vsetíně jsme se rozešli do svých domovů. Výlet se nám celkem vydařil.

Jirka

6. SCHŮZKA

5. 10. 49

Hned na počátku nám Lešek řekl, že pojedeme na Velkou Čantorii.

Všichni se radovali. Pak nám něco pravil o odbornostech, které by jsme měli plnit, jestliže (a to asi nikdy nebudeme) máme být správnými zálesáky.

Dále nasledovala zpráva, že se bude konat slivový táborák. Také jsme se dověděli, jak má vypadat kraj.

Dále jsme si vyslechli něco o chování. Pak byly hry a konec schůzky.

Dole

12. 10. 49

7. SCHŮZKA

Účast: Lešek, Jura, Losos, Pavel, Paulík, Milan, Pavka

Na začátku schůzky nás Aleš seznámil se zájezdem na Velkou Fatru. Jelo se na ni v neděli 14. 10.

Poté jsme se dověděli jak dopadlo bedování za uplynulý měsíc **ZÁŘÍ** - měsíc lovu. Dále jsme si zapsali zákony našeho oddílu.

Zákonů bylo jedenáct. Mimo to nám Aleš nadiktoval signály. Dále nás te dovala bedovací hra na morseovku. Rozesadili jsme se před chatu a luštili. Jako před poslední hra se hrála „ptačí trh“. Na závěr jsme si zahráli fotbal a rozestli se do svých domovů.

Dne ^{doplnit} ..... jsme se s úspěchem vyšplu-
 na Velkou Fatru na horn LYSEC. Cesta tam
 ubíhala dobře a živi jsme se bavili o mr.
 Schollitovi a o škole. Cestou jsme navštívili
 botanickou zahrádku + ... Pak jsme jeli
 až na místo provázení mr. Schollidem, který
 se živi bavil pozorováním okolí. Pak jsme
 vyšli. Již na prvních metrech jsme předělili
 pelotou a začali boj s porostným Lysecem,
 na který sedl krutý skoupek. Takže jsme
 každých 200 m museli zastavovat. Ledně
 jsme se započli než jsme vrchol dosáhli. Na
 vrcholu jsme se dali do jídla a pak jsme sest-
 dol. Pro občerstvení jsme nepohledli vineca ab
 ani Markou (jedině). Na zpáteční cestě náhlada
 byla slušná až na menšalí posouvání sedadla
 Po příjezdu jsme se sichy'm, večer nám ulicem
 vesnice vydali domů.

Datum: 19.10.79

ZÁPIS Z VELKÉ FATRY (47\$44)

Zhotovil: Pavel Kristian (Pavka)

Fotisk
zakázan!

cena výtisku: MC Kčs 0,50
 výtiskly: domácí písárny Vsetín
 odp. vedoucí: Pavel Kristian
 výtisk: 00001

podpis Pavel Kristian

14. 10. 79

VELKÁ FATRA

Účast: Lešek, Rado, Jura, Pauka, Milan

Dne 14. 10. 79 jsme se zúčastnili výstupu na Velkou Fatru na horn Lysec. Cesta tam ubíhala dobře a živě jsme se bavili o mr. Schotlikovi a o škole. Cestou jsme navštívili botanickou zahradu u (x, y, z, z̄). Pak jsme jeli až na místo proudění mr. Schotlikem, který se živě bavil pozorováním okolí. Pak jsme vyšli. Již na prvních metrech jsme předstihli peloton a začal boj s pověstným Lysecem, na který vede krutý stoupák. Takže jsme každých 200 m museli odpočívat. Pěkně jsme se zapotili, než jsme vrcholu dosáhli. Na vrcholu jsme se dali do jídla a pak jsme sestou pili dolů.

Děle se, pro občerstvení hodilo nejvíce "VINEA" i když vedoucí i s bídákem Paukou vášnivě hájili "MARKU". (Jsou to hlupáci, s Paukou si to uvědomím na družinovec, Tě se!!) Na zpáteční cestě byla nálada slušná až na neustále posouvání sedadla. Po příjezdu jsme se tichými, večerními ulicemi Vsetína vydali domů.

Jurka

8. SCHŮZKA

19. 10. 49

Účast: Lešek, Jura, Pavel, Paulík, Pauka, Milan, Vltá, Tom, Losos, Jirka, Jožin.

U pátek 19. října jsem se po druhé zúčastnil pionýrské schůzky oddílu Lvičata, která se konala jako obvykle u chatě pod Žamboškou.

Program schůzky byl pestrý. Zvláště semí líbila hra na ptáky a "hledej svého druha". Před koncem schůzky byl problém utom, že byla tma, proto jsme museli svítit svíčkami. Zahrali jsme si ještě pár her.

Koncem schůzky jsme si dali běh na Žambošku. Umístil jsem se na 8. místě. První byl Jirka a Milan, hned za nimi byl Pavel.

Ze Žambošky jsme se ještě podívali na osvětlený vsetín.

(Nováček Jožin)

Jirka

9. SCHŮZKA

26. 10. 49

Účast: Lešek, Pavel, Rado, Dick, Pauka, Paulík, Tom

Po diskusi, která se ráhle rozprovdila byla velká kontrola zápisníků a oddílových kronik. A pak nás Lešek začal učit topografické značky, i uzly do toho umně zapletl. Všichni jsme si zapamatovali z topografických značek hřbitov. (Tam uložíme u brzké obě zalesáckého buditele našeho vedoucí, který tak přátelsky byl k nám až na hřbitově uložen jest

(Pisatelé uymřeli na cholera)

SLIBOVÝ TABORÁK

2. 11. 79

Když jsme došli na místo určené zapálit Pavel strá-
žný oheň. Vyčkali jsme půl šestou a Růdčové slavnos-
tně zapálili oheň. Lešek se ujal slova a pověděl nám
o tom co můžeme prožít, jak je krásné kamarádství.
Pak jsme každý slibili na svou cest, že oddíl nezapustíme
a že se budeme snažit žít jak „hoši od Bohří říčky“.
Dostali jsme každý žlutý šátek. Já jsem řekl něco
o významu „B Bohříků“. Dojati a ~~spok~~ hrdí jsme
pak tiše seděli, pozorovali praskot ohně a vycházejí-
si měsíc. Pak jsme pomalu rozvíjeli zábavný
program. Jirka měl scénku o Leškovi, který zmrzal
na nádraží, koupil si dvě leda a byl z toho
2 měsíce nemocný. Dále jsme hráli na kytaru
a zábavný program skončil asi u 8 hod.

Rozchvěni, hrdí a šťastní jsme se rozešli do
svoji domovů.

9. 11. 20

10. schůzka

Účast: Lešek, Rado, Tom, Dick, Paveh, Milan, Paulík, Petr,
Jirka - Losos, Vítá.

Na této schůzce byla divná nálada. Způsobilo to vyhradení naší klubovny. Ale kloději byli oddělenou policií vypaněněni.

Lešek nám přečetl 1. kapitulu a knihu „Kosi od Bobů říky“. Tak nám ukázal a namaloval velký vlnitý bahor - pohlednice s jurnáky.

Podle toho nastal silný krit. program velká hra kterou vymyslel Lešek. Měli jsme kistík křela kolik je papírových stávků na nadpisu a tak začíná. Nu vyhráli Bobů. Jako hra se nám účastníkům líbila. Pavel.

11. schůzka

16. 11. 20

Účast: Lešek, Rado, Jura, Pavka, Losos, Jirka, Pavel,
Milan, Paulík

Dnešní schůzka byla zahájena o něco později, poněvadž jsme se nemohli dostat dovnitř. Teprve, když dobrák Rado vytáhl šroubovák a vysřouboval (všechny) jeden šroubek, mohli jsme dovnitř. (Zámek ani klíč tam nebyla.) Zapálili jsme svíčky a zahájili schůzku. Lešek nám řekl pár organizačních věcí. Poté jsem já něco přečetl o nepodařené schůzce. Sklidilo to velký úspěch, hlavně z řad ráčového členstva. (Bylo to kritika na vedoucí). Tak jsme začali číst knihu na pokračování a nakonec jsme si zahráli velkou hru.

Jirka

Pochod padlých

4. 11. 79

Účast: Lešek, Milan, Jura, Pavel, Jirka, Vítá, Petr.

Na dnešní výpravu jsme se sešli v 8 hod. u klubovny. S leškem nás bylo sedm. Počkali jsme do čtvrt na devět a vyšli jsme. Vystou pili jsme na Žambošku a ubírali se k Janišovu. Kolem nás se rozprostírala krásná příroda. Lesní velikánové i osamělé břízy a modřiny byly obaleny jínovatkou a s rozkoší jsme udechovali čerstvý vzduch. V údolí řivky jsme si zopákli práci s busolou. Pavel měl navážky na nohy, Milanovy a leškovy boty. Ale ještě to celé ani z sebe nestačil vychrlit a už se udlel na zemi i ze svých botkami. Cestou k táborišti jsme podali jak hrůšky. Po rozdělení ohně jsme si udělali polévku, čaj. V poslední etapě cesty jsme si zahráli hru na všímavost. Za výpravu jsme dohromady spodli 32x. Z toho Jirka „stabilista“ 14x. Velmi se nám výprava líbila a myslím že splnila svůj úkol.

12. schůzka

23. 11. 79

Účast: Lešek, Rado, Jura, Pauka, Losos, Jirka, Pavel, Milan,
Pavlik, Vít, Tom, Mimi Tom, Kája

Dnešní schůzka se zahájila na Žambožce. Hráli jsme hru s míčem. Míč se schoval v trojúhelníku lesa a my jsme ho měli hledat. Hledali jsme, ale míč jsme nemohli najít. Poněvadž eddíl vyder hlídkoval území a ukotřistili nám velmi mnoho životů. Hra za 1 hod. skončila vítězstvím Vyder. Nikdo z nás míč nenašel. Až teprve když nám Lešek řekl, že je schovaný u stromu, kde stojíme tak jsme ho našli. Našel ho Vít, ale byl chůleček, byl o něho obrově ostatními členy a ještě mdle ztratil čepic.

Diak
30. 11. 79

13. schůzka

Před zahájením schůzky se Lešek marně snažil zapálit naftové kamna. Potom se to podařilo a Lešek nás vyhnal z klubovny se slovy: „Rězte raději ven, každou chvíli to vybuchne“. Nakonec to nevybuchlo a Lešek zahájil schůzku. Byl nástup a běželi jsme nahoru na Žambožku a dolů obklokou po roztrhané cestě. Ani jednou Losos nespadl (závazek). Poté nám radce Vyder četl knihu „Ab slunci a u vody“ o skautech. Po čtení přišli kousky (blíky). Po kousečích jsme si prohlíželi fotografie různých pomůček jaké jsou na orientačních závodech. Pak následovaly papírky, které Lešek rozdál. Na nich byl napsán čas. Já jsem měl 3 minuty. Když předepsaná doba uplynula šli jsme za Leškem. Výsledků se nám nedostavilo. Poté jsme zase četli tu knihu. Tato schůzka se velmi povedla.

Radce Vyder: Jirka

ODDÍLOVÁ SOBOTA

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Paulík, Pavka, Milan, Jirka, Jura,

Šesti jsme se ráno v 8. hodin v klubovně. Nebylo nás mnoho, ale program jsme neměnili. Hlavní bod byl „ping-pong“. Proto jsme hned rozdělili práci. Jedni chystali stoly, sítku a páčky. Druzí uklízeli zídle. Když se vše připravilo, zahájili jsme turnaj. Každý hrál s každým na dva vítězné sety. Bylo to drama hlavně v družinové soutěži. Bobři měli vyrovnané družstvo, kdežto u nás jsem vynikal jen já. Rádce Vyder vyhrál turnaj jednotlivců bez ztráty bodu. V družinách vyhráli těsně Bobři. O přestávkách mezi zápasy hráli Rado + Lešek. (Proudka Rado hrál ping-pong, ale u Leška zůstalo jen při nastupování. Hrál jak ponořený). Po velkém turnaji byla bodovací hra družin, poněvadž nás chtěl Lešek zničit za přezdítku, kterou při ping-pongu dostal. Nevím co se mu na tom nelíbilo, takové krásné je ale no „tojtřík v bundě“. Hru vyhrály Vydry. Štafetu si velmi dobře odvíšovali morecovku. Bobřům co si kikelo uprostřed štafety. Asi o půl duandsté jsme v klidu a míru ukončili oddílovou sobotu.

7.12.79

14. schůzka

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Pavka, Jura, Jirka, Losos, Curček, Tom, Vítá a d. Kája a jiní

Páteční schůzka jsme zahájili pokřikem „My jsme lučáta...“
 Na rozehráti jsme si zahráli hru „lístečky“ umně udělané
 Radem. Po hře jsme četli opět knihu na pokračování. Poté
 již bylo jen velká noční hra „Garciovo poselství“. Vymyslel
 ji rádce Vyder (byla kvalitní). Hra spočívala v tom, že
 plovina oddílů chránila území, kde byla tyč na kterou
 měli útočníci dopravit Garciovo poselství žlutý šátek. Ne-
 bylo to lehké, poněvadž za každé chybení museli odezdat
 obráncům život. Hra se povedla a tím také skončila schůze.

7.12.79 Píček

15. schůzka

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Mibm, Pavka, Paulík, Vítá, Jirka - Losos

Na 15. schůzce jsme byli mile překvapeni.
 Jako máim desik strašně dlouho slítoval
 a stalo. Vesel do klubovny nice tam kuli
 a pod obcíl vyprávěním a bylo SVĚTLO.
 Měli jsme velikou radost. Hned jsme hráli
 Radem hru - lístečky. Pak nás vyvolala
 Vítá maminka, která se ptala na svého
 syna. Dále jsme hráli hry venku na
 pruhu a jiné. To nás vyvolala
 velkou bitvou. To bylo rázi. Jirka Losos
 to ocmest tím ně mu kella kras a obdicije.
 Pak jsme se ušliidnili a pokojně
 odešli do svých domovů.

Jarek

16. 11. 1979

Výprava na Nivku

Účast: Aleš, Jura, Losos, Jirka, Kája, Pavel,
Milan, Paulík, Tom, Vítá, Mini Tom.

Takovou výpravu jsem ještě za svého života nezažil. Po klasickém začátku v 8⁰⁰ jsme se vyšplhali na Janišov, kde se nám otevřel krásný pohled na Vsetínské vrchy a na náš cíl Nivku kde jsme si „chtěli“ prohlédnout neznámé jeskyně. Pokračovali jsme po hřebeni na Chléviska a povídkali své příhody ze života. Podle své „kvalitní“ mapy jsem chtěl přejít údolí na Nivku. I zjhl. Dopadlo to strašně. Po strastiplném výstupu, kdy se ze všech stran ozývalo, nemohu, má bystré oči zjistili, že Nivka leží na obzoru přes údolí.

„Do jeskyní na Drastihlavě se už nedostanem“ prohlásil jsem zničene. Po proplazení dalšího údolí jsem přikázal rozdělat oheň. Kdyby nebylo Pavla (hodnej) tak se Krakvi slétali na naše prochladlá těla. VIZ. OBRÁZEK

Bez něho by totiž oheň hned tak nehořela. Po zahrání několika her jsme vše zamaskovali a vydali se k autodžusu v Semetivě. Protože jsme při hrách moc hlučeli, pokáral nás hajný. To se už nesmí stát!!!
Lud

16. Schůzka

4. 1. 1980.

Účast: Lešek, Rado, Dicky, Pavel, Milan, Pavlík, Vít, Lásos, Petry
Tom, Pavka

Jako schůzka byla první v tomto roce. Ještě
jsem se věděl ve stavu, kromě Leška
který měl klomnou ruku, ale na schůzce
byl přítomen. Běhl nám něco o odlišnosti
strop a nikoliv připomínk. Kruha na
to navrhal jítka s prázdnou přibodou
jak jsem odlišil stopy a jak jsem měl
místo sádry cement, (opliš se můj
kaxidj kat co). Vabudite to hodně smiču
jítka kruha přičítal další kapitulu a
knihu „Na sluně a u vody“. Pak jsem
já měl něco kradce o rymolaseci
telegrafu. Samuelovi museoni. K tomu
jsem přidal malý kálik.
Ještě jsem přičítal kradbou
poradku, kterou jsem sám
napadl, já na něm „ú“. Ode
mi se rozptýlila níra de-
lata. Ale to na má's hral
šeril ren k Applouci's klu-
komy hoit hu - kto nejde
nějnice kradci. Nebylo
to lehké. Štěstěny byly
druhi pochozání.
Jako schůzka se cellem
vydávila. Byla dána jin
jedná ohojka a náčrta
hojka. Lásek.

ODDÍLOVÁ SENZACE.

NAŠE KLUBOVNA BYLA NAPADENA
ZLODĚJI KTERÍ DO KLUBOVNY VNIKLI
ASI VESTŘEDU 14. 4. 79. TÍM ŽE
OTEVŘELI OKENICI, ROZBILI KUSEM
DLAŽEBNÍ KOSTKY SKLENĚNOU TABULI
A VNIKLI DO KLUBOVNY. ZASPINILI ŽIDLE
ODCIZILI NÁSTĚNKU I SMATERIALEM.
VZALI TAKÉ SVIČKU A LIRKY.

PŘED KLUBOVNOU NÁSTĚNKU ZAPÁLILI.

V TAKOVĚM STAVU OBJEVIL KLUBOVNU
RÁDCE, VYDER" A ORNĀMIL TO "LEČKOVÍ".
V KLUBOVNE UDĚLALI PROHLÍDKU,
ALE PO PACHAŤELIČH ÚSAK SE
SLEHLAZEM.

NA DRUHÝ DEN JSME SE
SLEŠKEM SEČLI A SPOLEČNĚMI SILAMI
JSME ZLODĚJE VYPÁTRALI.

OHRONNÝ ÚSPĚCH ODDÍLOVÉ
POLICIE. ZLODĚJI VYPÁTRÁNÍ
BEHEM 26 HODIN

V RNÉ KRÁSE

TAK SI MNE PROHLÉDNI

VŠAK JÁ HO CHYTIŇU AŽAK...

ODDÍLOVÁ výprava

S. 1. 65

Účast: Lešek, Pavel, Paulík, Milan, Pauka, Tom.

Náš snaz byl na tuto mini výpravu v našich klasických 8. hodin u klubovny. Protože stál trochu sníh a špatně by se sánkovalo, tak si sáně nikdo z nás nezal. Přišel zde i Jura, který měl distanc. Lešek si ho neušimel a ptal se nás zdali jsme na vše připraveni. Udatně jsme zakývali hlavami. « Za mnou » zavelel Lešek.

Vedl nás směrem na Janisou a stopovali jsme zvěň poznávali různé stopy a nakonec Leška a Paula měli Milan, Pauka, Tom, Paulík vysetpovat. Úspěšně nás našli a pak jsme šli k « Takarovému kruhu » (kte-
hý jsme tam již dřív uctělali) a zahráli si tam pěkou hru s lístečky a pokou šeli se lovit bobříka od síly. Pak jsme šli do klubovny, kde jsme si četli necele dvě kapitoly z linkovy knihy. To rozchodku členů se uskutečnila menší nada, kde jsme doplňovali kadevdi a docházku.

STOPY, KTERÉ JSME VIDĚLI

Disk

ODDÍLOVÉ

VAŇNOCE

23. 12. 1949

Sešli jsme se ve 12³⁰ hodin. Vše bylo zahájeno po kirkem a pak Jirka, který byl pořadate a půpřiaroval program, nás s programem seznámil. Předal slovo leškovi, který zhodnotil naši dosavadní činnost a stárnostně zapálil pro každého člena svíčku na stromčku, který jsme ozdobili. Po tomto následoval bohatý program. Byly to seerky: lešek na nádraží, lešič vyhořev a jahody. Nechyběly ani hry, čtení veselých povídek a paušterní písní z magne tofonu. Potom to nadešel bod na který se všichni určitě těšili. Nadešlo rozdávaní dárek. Každý dostal méně čivice, podle toho jak ^{je} v oddíle oblíben. Byly to dárek více či méně cenné (nemyslíte podle toho kolik stály). Darovaly se ponejvíce rukodělné výrobky ale i knihy nebo profisky. Já jsem si nejvíce cenil knihy, kterou mi daroval Jirka. Tím, ale nechtíc, že jsem si nevážil ostatních dárek. Zároveň byly odhaleny dárek družinové. Bobři udělali videovské křeslo a lyčky odpadkový koš. Z oddílových vaňoc jsme šli domů zhrvěji vým pocitem nasider Pavel

25-28. 12. 1979

4. 12. 1979
VÝHRADA

NA

KASÁRNA

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Jura, Milan, Viča, Pavlík,
Tom,

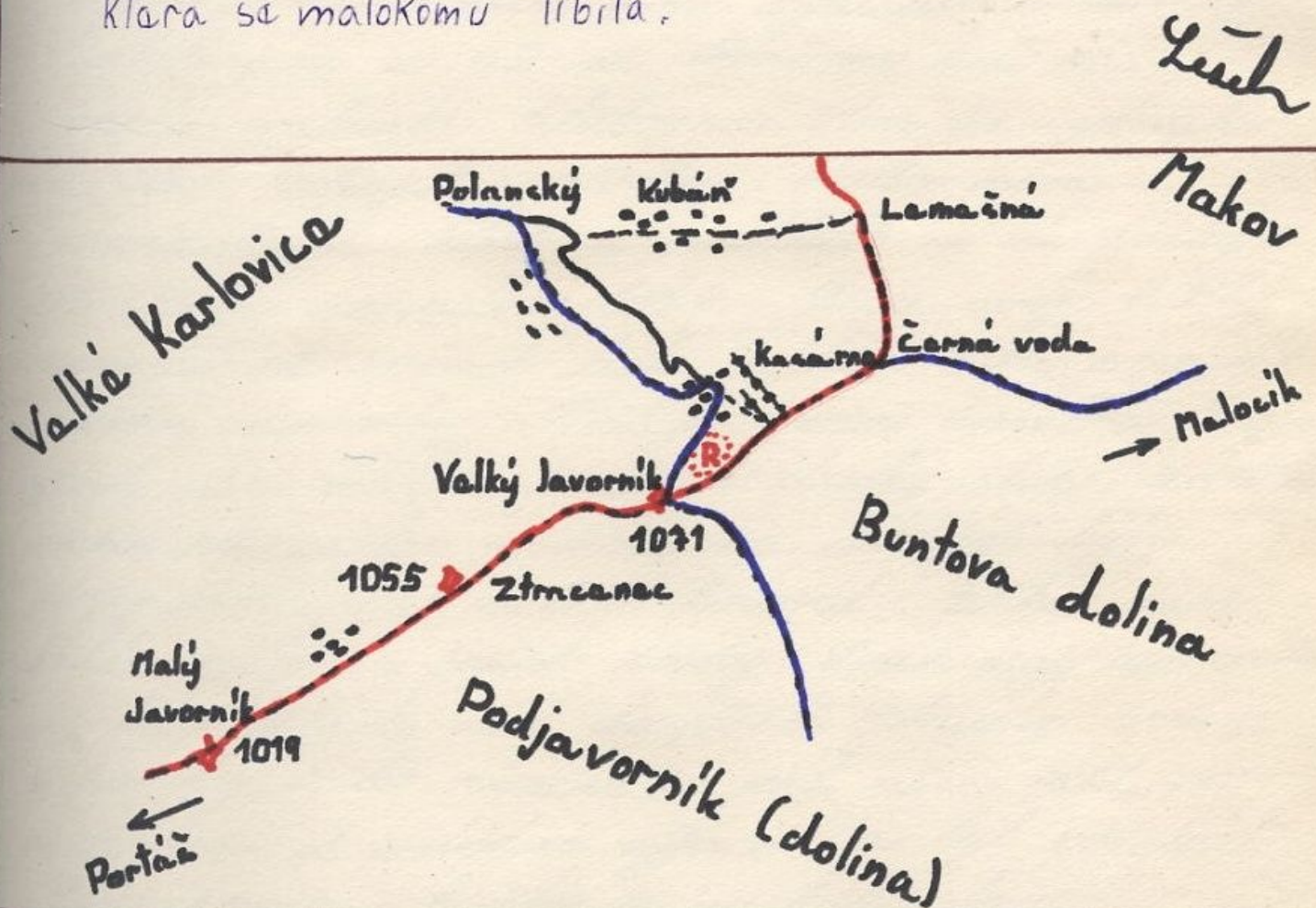
Tato výprava se moc nevydařila. Několik dní před akcí stále pršelo, a tak byl odjezd posunut z 7³⁰ na 10¹⁵. Přesto, že na Kasárnách nebyl skoro žádný sníh, tak jsme jali. Zbytek úterka jsme zkoušeli sníh a ti, kteří moc jezdit neuměli, ho měli až nad hlavu.

Některí jedinci Jural nám pěkně uválali svah. Snad
nejlip umí jezdit Vítě. Také Pavlovy iasanky dělaly
divy a pěkně brousily svah /Pozorná žuby Pavla!!!!
Bohužel většina měla sjezdovky, a tak na pěši túry
jsem chodil pouze já, Rado, Jura a Dušan. Zvyháčky
ma Butorky, která byla ve středu, se totiž naši
slavní sjezdaři vrátili spodlomeným zdravím.
Já, Rado a Dušan jsme šli ve středu na Černou vodu,
Jura prozkoumával okolí a ostatní jezdili na
sjezdovce. V noci byl parádní poplach /Vítě mně má-
lam ve spánku vyrazil oko a Radovi zuby!
V krásné mlze a tmě jsme došli až ma V. Javorůky

kda jsme malém zabloudili. Větice zajímavá bylo, když jsme si posvítili na stromky, které v mlze a sněhu vypadaly nádherně.

Ve čtvrtek se zase jezdilo na sjezdovce a já, Jura, Dušan a Rado jsme byli na Ztracenci [foto] a Malém Javorníku. Vpátek byl volný program a večer jsme jeli domů. Pro špatnou organizaci to byla velmi špatná akce, která se málokomu líbila.

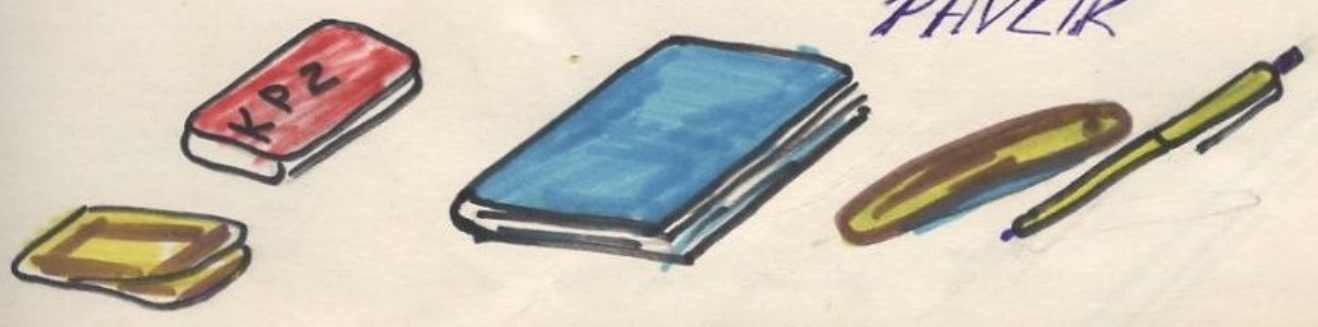
11. 1 1980

17. Schůzka

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Jura, Pavka, Milan, Kája, Pavlík.

Lešek mi přidal asi v 4⁰⁰ to je měl hodiny před schůzkou upřesnu, kterou jsme měli rozluštit a najít Leška a Radka. Ti jsme podle pokynů, které jsme rozluštili se upřesny. Dostali jsme se až na Benátskou kde nás čekala vytráta klubovna. Hra se vydavila a Lešek zahájil schůzku. Rado nám ukontroloval KPZ a prohlédl si vápisníky. Kontrola dopadla dobře. Kája svoji KPZ zmenšil ale pořádek byla velká. Měli jsme mít červené vápisníky. Měl je jenom Pavel a Kája. Lešek nám řekl, že jsou tři druhy stop. Udělal menší přednášku a listy na kterých byly stopy směřovně nechal kolovat. Jirka nám řekl příběh z jejich vědy. Lešek nás upozornil, že kdo nebude mít do přísti schůzky červené vápisníky, že ho vřevu a ještě nám řekl podobnosti k sobotní výpravě a byl rozhod. Známkování schůzky se muskutečnilo

PAVLÍK

TOJE ZMATEK

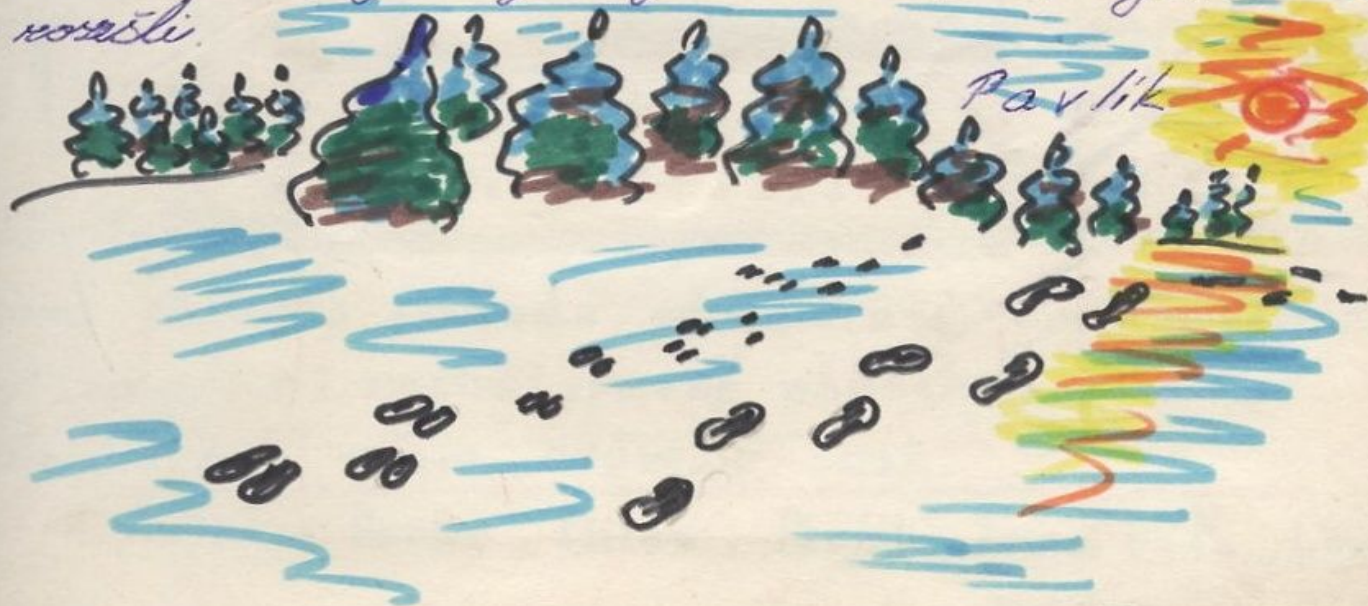
... NO DOOPRAVDY, DĚLAL
" JEM CO JSEM MOHL A ...

12. 1. 1980

ODLÉVÁNÍ STOP

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Milan, Kája,
Pavlik

Šli jsme se v 8⁰⁰ u naší klubovny. Pavel, Milan a já jsme měli sáně. Pavel přibral Káju, Milan Rádka a já Leška. Vyšli jsme na Hamboršku a potom směrem na Janišov. U jednoho krmelce jsme se snažili odlévat stopy. To byla tragédie. Leška nám navrhl v kalimáčích a to byl konec. Stopy se nám odlést nepodařilo. Leška nám navrhl a nic jsme z toho neměli. Vydati jsme se na Bečtemu který měříšim vzdělal oheň. Posadili jsme se kolem ohně, aby jsme se zahřáli a vydati jsme se na zpáteční cestu. Cestou naprádek jsme jeli v těch samých dvojicích jako na rovátku. To byla jízda. Vyšli jsme do menšího kopce a byly jsme na Hamboršce. Asi 45 minut jsme ještě jízdu a v 11⁰⁰ jsme se rováli.

Na pohledu jsou snímky z Velkých
katlovie - tam se sraz konal.

POZDRAV Z VĀLAŠSKA

SPARTAKIÁDNÍ ZIMNÍ SRAZ
BESKYDY 1980

18.1.80

19. SCHŮZKA

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Milan, Pavka, Vítz, Tom Losos, Jirka,

Tuto schůzku měl vlastně vést na zkoušku Jura. Bohužel onemocněl a tak to zbylo na mě. Když se mi konečně podařilo „rozpálit“ kamna, která jsme s Pavlem před schůzkou spravili (my technici) - nasmadili novou rouru, zahájil jsem schůzku. Po probrání s otázkou kouřem jsem začal vyprávět o odb. zk. Plevel. Mnozí chlapečci najevily známky života, zbytek nejen z přiotřávení kamny. Někteří „nikotinové“ strvali a byli schopni vyslechnout Pavla s jeho povídkou. Potom si zbylí (všichni - jsme odolní) zahráli hru Na učitele která se teoreticky (i prakticky) líbila všem (ne vlasovým).

Protože bylo již dávno po Večerníčku odebrali jsme se na kutě.

Lešek
25.1.80

19. S. ZIMNÍ SRAZ

Zúčastnili jsme se pouze zahájení srazu ve Vsetíně. Kromě pestrého průvodu od nádraží na náměstí K.6. byl odpálen i nestrobarevný ohňostroj a dešť. Chlapci nesli v čele průvodu znak.

Účast: Pavel, Pavka, Milan, Pavlik, Tom, Vítz, Losos

Lešek

CELOSTÁTNÍ
ZIMNÍ
SPARTAKIÁDNÍ
SRAZ
TURISTŮ
BESKYDY

VELKÉ
KARLOVICE

VSETÍN

ROŽNOV
POD RADHOŠTĚM

24.-27. 1. 1980

20. Schůzka

ÚČAST = VÍTA, PAVLÍK, JURA, PAVEL, LEŠEK,
MILAN, ~~PAVLA~~

20 oddílovku jsme zahájili na Pančavačce. Vedl ji Jura. Na začátku kontroloval 5 věcí. Potom jsme si napsali testik, ale Pavel pořád stěbelal s Leškem tak Jura poslal Pavla pryč jako by tam nebyl, ale stejně tam byl. Dělalí jsme také úry a po úlečk, jsme měli jít domů, ale Pavlík si nestalčil vsít věci tak jsme museli běžet ke býnu a říct Leškovi co se hraje. Potom jsme se rozešli domů.

T O M

Zl. Schůzka

Účast: Lešek, Jirka, Pavel, Milan, Pavla, Tom, Losos, Juna, Vítka.

Dnešní schůzka byla pro mne radce Jirku trochu slavnostnější, poněvadž jsem měl narozeniny. Bylo mi už čtrnáct let a jsem rád, že mne i v mém dospívajícím věku zálesáctina drží a myslím si že svůj zájem již nezměním. Chtěl bych také poděkovat Pavlovi za pěkný dar a všem za přání. Po tomto slavnostním začátku to ovšem začalo (ony sice začly uzly), ale členstvo se věnovalo všemu jinému, jenom ne těm uzlům. Poté jsme si zahráli hru „SIRKY DO KRABÍČKY“ při které jsem nehral, poněvadž jsem nebyl do počtu. Po této hře jsme si zapsali pár receptů vadičkované mistrem kuchařem Alešem. Byli jsme také seznámeni se základy kuchařství, no a pak přišla zajímavá hra „Lovci Aljašky“. Hra spočívá v tom, že dvě družiny (na které jsme se rozdělili jednou Aljaškou a v tom jeden lovec spadl do vody. Co teď! Rozkaz byl jasný, nejpozději do 25min rozdělát jasný oheň, jinak lovec zmrzne. Mně se podařilo udělat oheň s mojí družinou za 7:30 min. To už stojí za řeč.

Diak

22. Schůzka

15.2. 80

Schůzku jsme zahájili pokřesem. Potom Lesík udělal namáčkou klobásku 5 x 10. Napadla předtím (Marva "Mita"). Po skončení klobásky se Lesík vybral s tím, že se bude psát do Kuchaných knih. Pak jsme si jít a vařit ryži a jít udělat knedlík (došlo jomně k mýšce, že bude lepší, když se koupíme). Knedlák se bráta hra o mýšce se stou.

Vítání bylo: Jura a já. Potom se rozpravila mýšce diskuse a demokracie. Jomně se na moditní ryžce. Po debatě napísal Lesík mýšce před klubem a bráta jomně ukazuje knedlík s mýšce Míla s mýšce jomně (ryžce). Po bráta jomně oti na bráta do ryžce klubem a pak jomně se jomně rozšířilo do svých domovů. Pavel

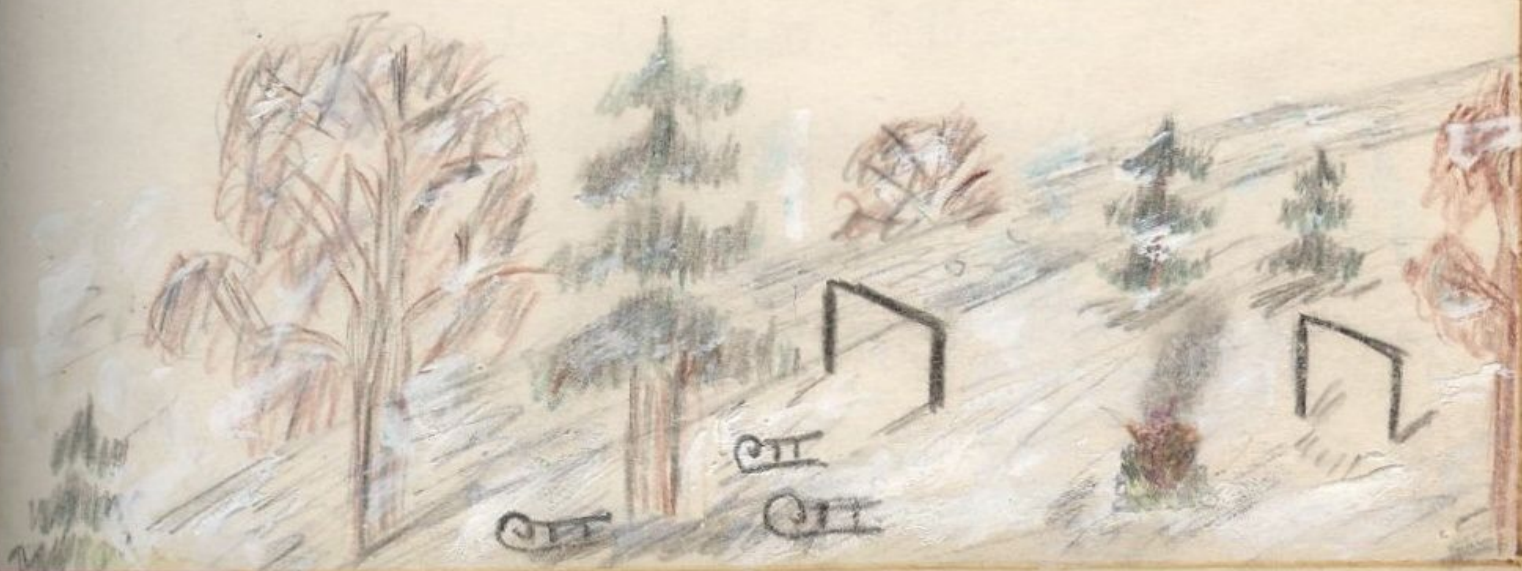
17.2.1980.

Výprava nad Janišov

účast: Pavel, Věta, Jirka, Milan, Tom, Pavlík, Líšek,

V neděli 17.2. jsme se sešli u naší klubovny pod Lamboškou. Odtud jsme vyšli v 8⁰⁰ hod ráno přes Lambošku ke stožáru vysokého napětí až nad Janišov. Líšek nám nařídil postavit slibový oheň a já jsem složil oddilový slib. Vedoucí mě uvaral šatek našeho oddílu. Protože bylo dřevo mokré, oheň nám špatně hořel. Potom jsme hráli různé hry a sáňkovali jsme se. Měli jsme troje sáně, na kterých jsme sjeli s kopce až na Rybníky ke spinačce a rozešli jsme se všichni k obědu. Oběd nám velmi chutnal.

Věta.

23. Schůzka

22.2.86

Účast: Lešek, Milan, Jura, Tom, Pavka, Losok, Jirka, Pavlík,

Před naším začátkem nám Lešek přičítal pár kapitol z knihy JEZ. SEDMI SVĚTEL. Pak řekl, že jistě nám bude moudrý a nadiktovat nám šifry. Ten, kdo pochopil systém byl na tom dobře (Jura, Pavel), byly to totiž jiná čísla.

Pak pravil, že si máme vyzkoušet provazy a šachy na předvečer rally, kterou má. Činili jsme se. Když jsme se rozmotali vyzkoušel se svým znalostí topografie. Řekl, že na německých brzdách je sever N, navíc do toho zapletl to, že na českých je to S, takže jsme neviděli nic. Raději nám řekl, že jeho brzdě jsou německé, tudíž sever je N. Pak jsme orientovali mapu a dopadlo to úplně dobře. Nasledovala hra o nás blázně Jura rádce opustil. Když jsme rozloženými spívání a vše zjistili a sdělili, dozvěděli jsme se, že jsme prohráli (soutěžili dvě skupiny). Po utkání na skupin, která vyhrála jsme raději byli vyhrazen, a tak nám nebylo nic jiného než jít domů.

za správnost vyhotovení

Pavka

24. Schůzka

Účast: Lešek, Pavel, Jura, Milan, Pavla, Jirka Losos, Vítka, Tom, Pavlík a nováček Pavel.

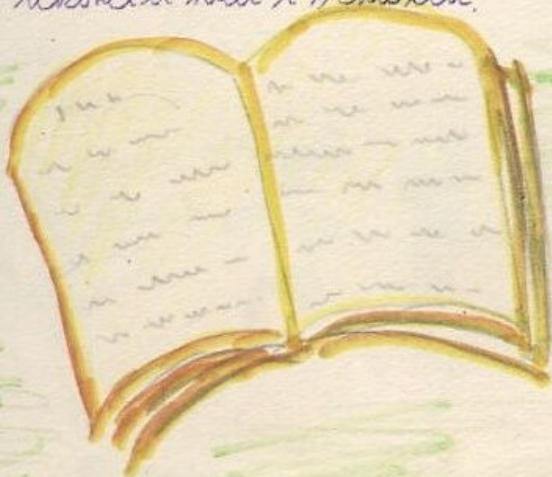
Přišel jsem do klubovny a v mlhavém dýmu jsem pozoroval roztanul Leška a Pavky. Pavla se marně snažil rozpálit kamna, ale to nás do klubovny přicházeli ostatní členové.

Nimrodovým pokřikem jsme zahájili schůzku a tu nejednou rozleblely dveře a nich se objevil neznámý chlapec - nováček. Zmínil se Pavel. Uvedl mezi nás a schůzka pokračovala. Lešek mi povídal k mým 12 narozeninám, dostal jsem loblů. Vyprávěl jsem dva sáčky bombónů a položil je na stůl.

Hlavním výplněm schůzky byla beseda o Ernestu Thompsonovi Letorani. Byla velmi zajímavá a hezky připravena Pavlem a Jurou. Členové měli nás asi s deseti knihami E. J. Lešna. Mezi nimi byly kniha Rolf Kalisaik, Kralík vlků, kniha lesní moudrosti, cesta nívolem a přirostou.

Konečným bodem programu byla hra. Jura, Tom a nováček Pavel měli šestiminutový náskok a pechali před ostatními. Nováčka Pavla jsme slyšeli velmi hezky, byla to však Jurova hra. Ale ty jsme také vlikvidovali a ukončili tu i schůzku.

P. Milan

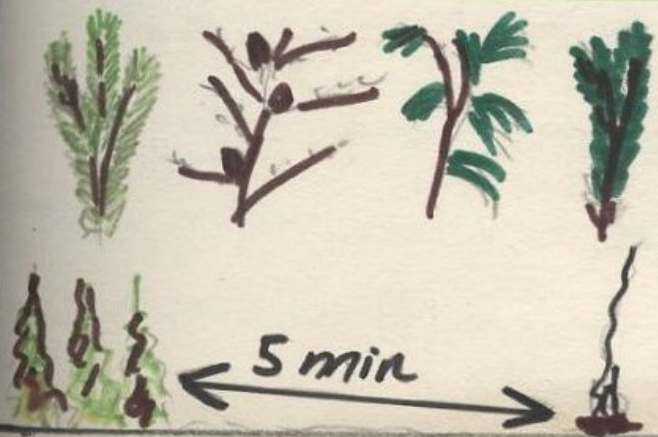

Zimní závod

2.3.80

Účast: Lešek, Dick, Pavel, Milan, Pauka, Pavlik, Vít, Jura.

Tento závod byl vyurčovením naší zimní aktivity. Jeho účast byla vysoce povinná, avšak tři poustaleci se nedostavili! Po zahájení v osm hodin nám Lešek zadal podmínky závodu. Závodilo se v mnoha disciplínách: uzly, ohně (prakticky), morseovka, topografie, jehličnany, kuchyně a test. V mnohých disciplínách pochtili některé poustaleci mezery např. Jura - lasos zvládl 4 základní uzly za 85 vteřin! Nejlepší čas u uzlech dosáhl Pavel 17 vteřin! Ohně se nejlépe povedl rozdělat za 5 min. U morseovce vyhrál jasně Dick, když vyluštil zprávu a převedl zprávu do morseovky za 70 vteřin! Některým borcům se to nepovedlo ani za 10 min. Jak je vidět, některé disciplíny, některé členové zvládli dobře. Ute určitě máme mnoho slabín.

TEST:

Kolik máme zákonů?
Zásady, při uafení?
Jak zní náš slib?
Kolik máme odbornosti?

Dick

7. března

25. schizka

účast:

Lesík, Pado, Jirka, Milan, Pavel,
Pavlik, Vítá, Jirkač. Páola, n. Pavel.

... Klubovna se stárala s nakladem, a ser-
nitě bylo slyšet říst. To jsme provolávali jako
byli auditorij pokřik. „A teď si hoří rukama
neco o Bobčících“ pokřikoval Lesík. Pak přišla
na řadu standomí hra. Každý si šel ke
svou kromáček stáčky a odpočívá. Vyšlo např.:
Co učimite vyhrájet-li rybný los? Učim pod
rostlím koutou slyšic. Xace po kei máš & Lesík
vykročil k ústlu a k Animusu. A tu
nadešla selkolyá hra. Byli jsme rozděleni
na dvě družstva Já a Jirka a proti nám
ostatní. Házeli jsme po
sobě koulema a kdo byl
naposim musel do klubovny.
Ani byse nesřelí ják si
kolo hra vna vyjmezo.

HRU JSME VYHRALI
(JURBAJA)

Pavel

26 schůzka

účast: Lěšek, Rado,

Pavko, Jarka-Losos, Jura, Vítá

Pavlík, Milan, Pavel

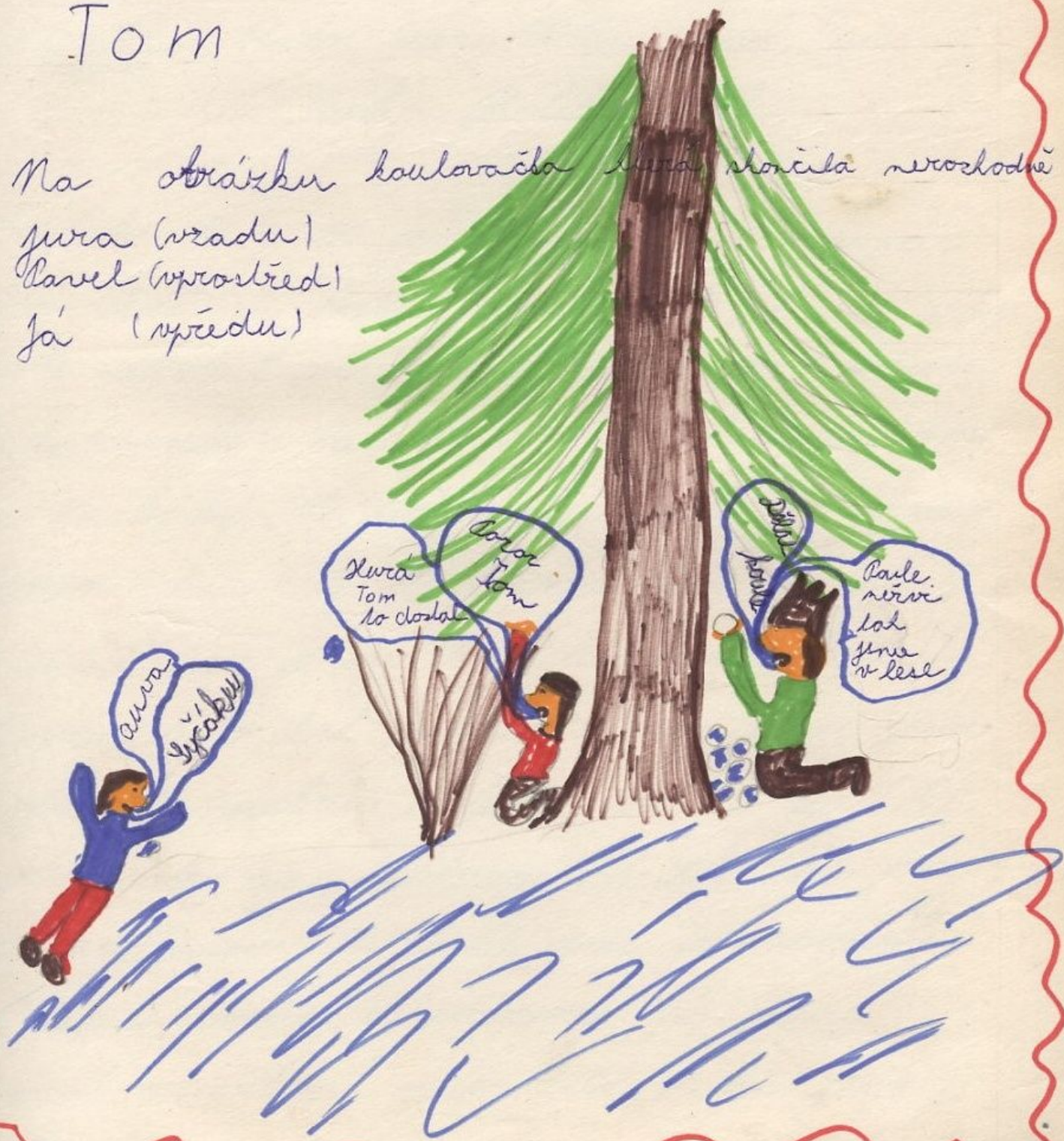
26 oddílovku jsme zahájili v klubovně oddílovým pokřikem.

Poté nám Lěšek řekl, že jdeme na výpravu, a že nás povede Rado, že Lěšek jde na běžky. Všichni si povzdychli. Potom jsme si vytáhli provázky a začaly uzly. Dělalí jsme například drací smyčbu, lodní uzel, školový uzel, ambulancní uzel a naučili jsme se rybářský uzel. Než jsme schovali provázky tak Lěšek vytáhl knihu a četli jsme

si o skautském oddílu. Na konec
 Lěšek musel domů. Tak nás převzal
 Rado a s ním jsme hráli koulo-
 vačku. Po hře nám Pavel půjčil
 knihy s oddílové knihovny po kon-
 půjčení knih jsme se rozešli domů.

Tom

Na obrázku koulovača Lěšek stoučila nerozhodně
 Jura (vzadu)
 Pavel (uprostřed)
 Já (vpředu)

15. 3. 80.

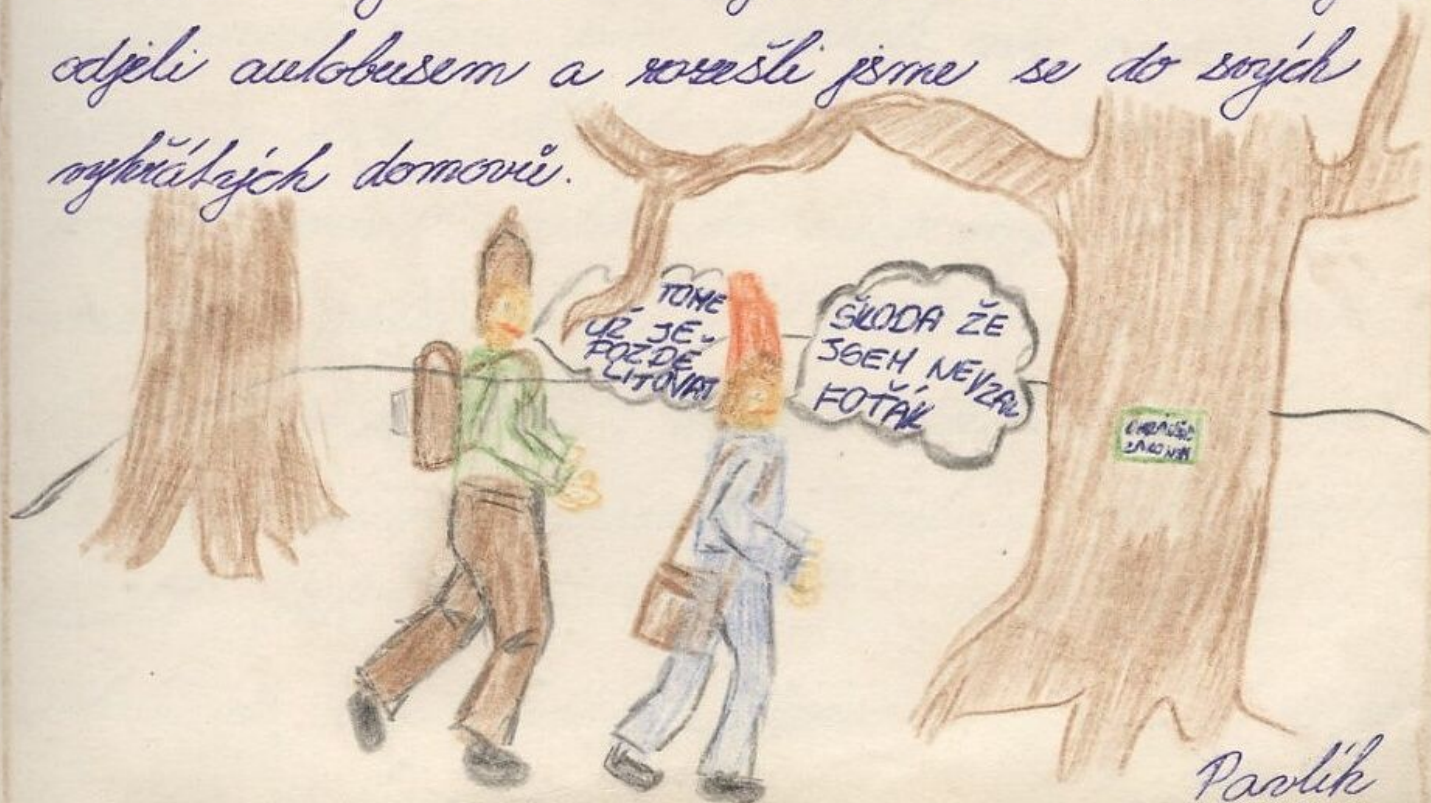
Výprava okolo

Vsetína

Účast: Bodo, Jura, Milan, Pavel, Tom,
Vilá, Jirka, Pavlík, Coček.

V sobotu 15. 3. 80 jsme se sešli v 6.30 u má-
dnů. Věděl nás Bodo, protože Šášek šel na lesky.
Bodo sehnal pro každého lístek po 1 koruně
Československé. Následli jsme do vlaku směřem
na Huslenky. Ve vlaku jsme hráli velmi roz-
jímavou hru. V Huslenkách jsme vystoupili
a hned jsme se vydali zdolát první kopec.
Skupině bylo dost puště, ale na kopec jsme
vyšli. Na vrcholku a lesu jsme si udělali
jeden dobrý čm, naklazení ohniště. Dále jsme
šli po čm. U Lhotky jsme se zastavili
a napili jsme se z pramene. Já jsem
musel orientovat mapu. Od Lhotky jsme
šli dál a vyšli jsme na kopec Čehmelov

433 m. Šli jsme po černošci a u Brozovské jsme
odbočili a šli po řekce. U stádku neznámého
majitele jsme si rekvalifikovali. Jura, Pavel a já
jsme bojovali proti Padovi a osobním členům.
Skupina Prada vybočila. Tom v příštím kruzí na-
šel na WC. Šli jsme dále a Pavel po cestě
měl nůž. Všichni se hádali jestli má dát
Pavel nůž do oddělu nebo si ho má ponechat.
O výsledku hádky jsme se s Milanem nedověděli.
Potom Jura na pomoci služby navrhl oběd.
Ostatní zatím hráli heu boj o vlajku. Po
dvě jsme se vydali domů. Prada nás dovedl
na oselinský návod Brozovka všelím odkud jsme
odjeli autobusem a rozestli jsme se do svých
vytáčených domovů.

27. schůzka

Účast: Lěšek, Pavel, Jura, Milan, Tom,
Jirka, Pavlík.

Schůzku jsme zahájili pokřikem. Po pokřiku jsme vyfakli prověrky a začali jsme mokat usky. Nikdo umel nikdo neumel. Vázali jsme dřevčák, lodák, ambulák aj. Nož jsme se rozmotali. Lěšek vyfakl knihu a začal číst. Kniha o Babičce a jeho dřevině. Potom jsme vyrazili na náměstí. Tam jsme přechli celý prap. Jura se začal chlebit svým bratrancem. Po prapru jsme se vrátili do klubovny. Lěšek se nás stal ještě dříve číst o rostlinách nebo hou. Rozhodlo se pro hou. Už jsme všichni věděli, že to bude něco s mozečkou. Vyprávěl Jura, dubový Pavlík četl Milan. Potom nám Lěšek řekl, že v sobotu od dvou hodin je byčářský výjev a rozsešli jsme se domů. Pavlík

22.3.80.

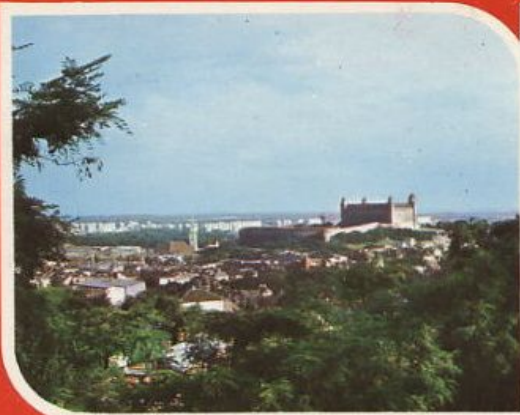
Lyžařský výcvik

Účast: Povel, Lešek, Milan, Tom, Jura,
Pavlík.

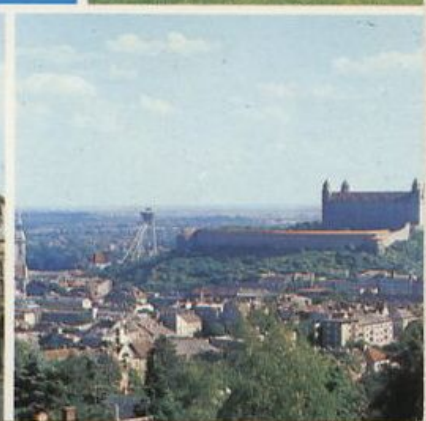
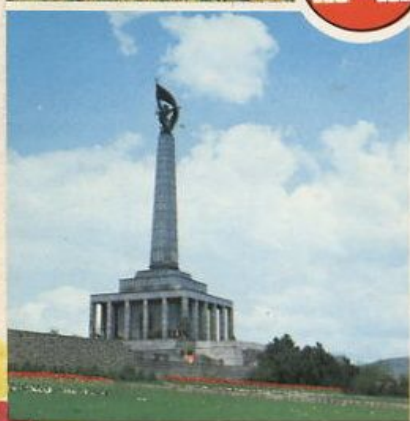
Ve dvou hodinách jsme se sešli na Žambošce. Lešek pustil vlek a řekl, že ho máme nahoru počkat. Na vrchu nám Lešek řekl, že máme jít po jedné noze a řekl nám základní chyby. Tento rámeček se mu však nedařilo. Potom se nás ptával jak jždíme a všel Jura. Jzdili jsme si jak jsme chtli. Bylo tam hodně sánkarů ale by jsme postupem času se sjednotily sjkacili. Potdji Lešek odesl obsluhovat vlek a rjbnat peníze. Vorunka ke krounc a oni se nemadl a mel šest krounc. My jsme jzdili dle a nhdto pomahal Leškovi obsluhovat vlek. Milan odesl domi ale lepiři stle pjtjvalo. Jzdili jsme do pti hodiny odpoledni a potom jsme se rozstli domi

Pavlík

BRATISLAVA

BRATISLAVA

28-30.3.1980

Zájezd do Bratislavy

Turisté vykročili do jara

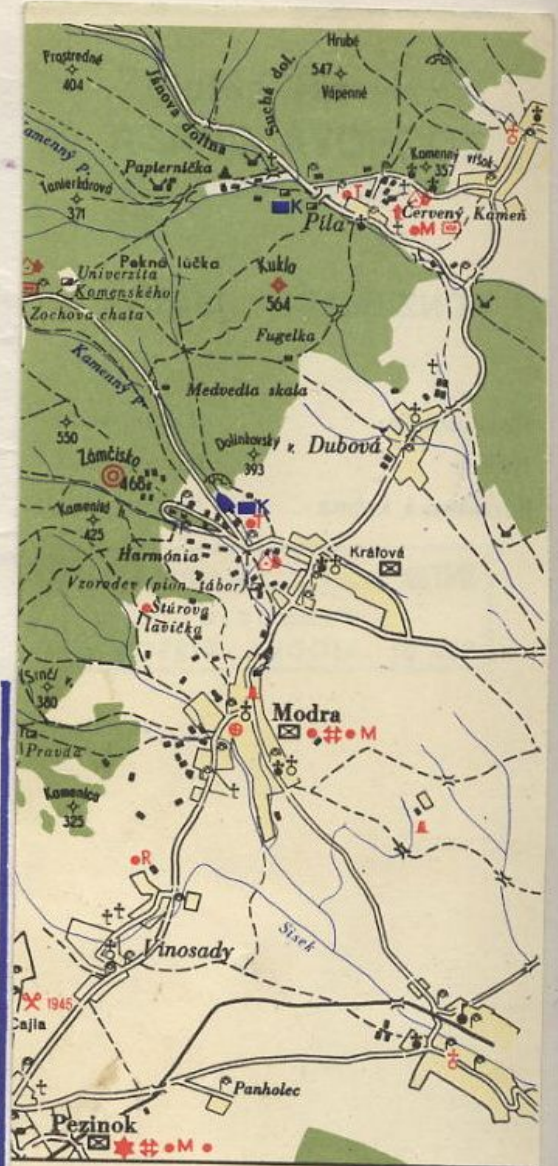
Už 24. ročník populární akce turistů „Sto jarních kilometrů“ odstartoval v Bratislavě. Na 15 000 milovníků přírody a zdravého pohybu uvítalo pod starobylým Děvínem na soutoku Moravy a Dunaje spartakiádní štafetu Dukla — Bratislava — Praha. Na trati prvních 15 km si pak v pěkném slunečném počasí vyšlápli turisté z celé ČSSR, z Kladna, Hradce, Znojma i z nejbližších částí naší republiky. V bohatém jarním programu všichni jistě uvítají i nově připravovanou akci „Spartakiádní turistická neděle“.

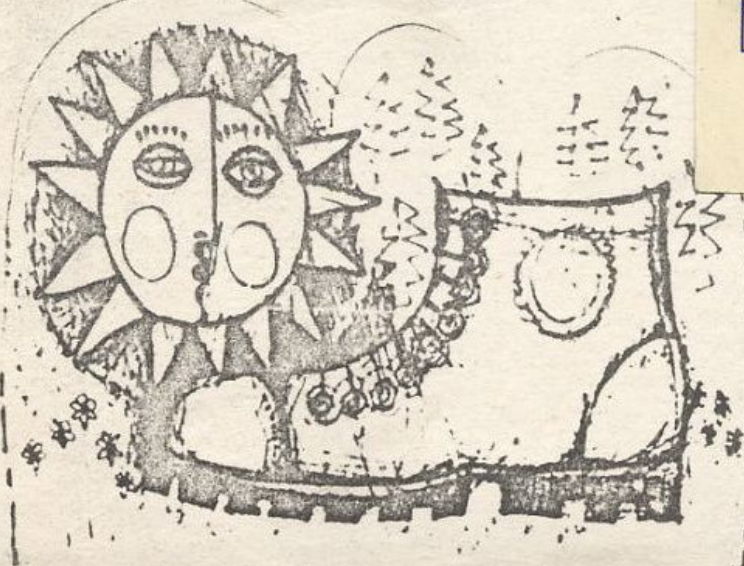
Vše dvě hostiny odpoledne jsme vyjeli ze Vsetína. Cestou jsme měli kartičky. Zastavili jsme ve městě Skalica a navštívili místní kostel. Nekvalo dlouho a my vyjeli do ulic Bratislavy. Ubytovali jsme se ve čtvrti Dúbravka ve škole Sokolíkova. K večeru jsme ještě sbledli z hradeb usínající

BRATISLAVA

ÚČASTNÍKÝ LIST

JARNÍ POCHOD 1980

Mapy všetkých druhov vydáva,
spracováva a tlačí

**SLOVENSKÁ KARTOGRAFIA
BRATISLAVA**

Bratislavu a navštívili památník Glavin. Práno nás Rado
s Leškem vzbudili a skoro vše nikol ještě spalo. Udělali jsme
rychle rozcvičku a uvařili čaj. Venku nás již čekal autobus.
Jeli jsme do Bratislavy na nákupy nebo blouzení neznámý-
mi uličkami, tak na Devinský hrad při soutoku řeky Moravy
a Dunaje. Zde byl poslov k nakájení pochodu Diků Devín-
Glavin. My jsme maximálně kvůli na měkchem došli hrad, ač
je na něj přístup zakázán, protože se opavují. Z večera byl
krásný pohled. Vrátili jsme se spět, když poslov končil.
Rychle jsme se vystali na cestu, abychom nebyli uvnitř da-
mů Bohužel, si to řeklo hodně turistů, takže se jich přes
námi bylo jako much. Nebudu nypisovat útrapy na cestě,
bylo by to příliš kolouchavé, ale na Glavin jsme dorazili asi
o hodinu dříve než bylo dáno. Ve čky chodiny začal další po-
slov, ale ten nikdo neposlouchal, protože začalo pršet.
Navštívili jsme ještě televizní rebitovací Kamník a rohlé-
dli z 80 metrů výšky dolů na zem - ale byla mlha jako mlí-
ko a myz neviděli téměř nic. Věčer jsme uvařili gulášovou
polévku a zahráli si fotbal s tenisoním míčkem a byl čas
ke spánku. Práno jsme se probudili dost pozdě, ale gulášovou
polévku jsme stihli uvařit. Měli posledními jsme vstoupili

Účastnícky
lístok

VII. ročník

Pochodu vďaka

Bratislava 29.3.1980.

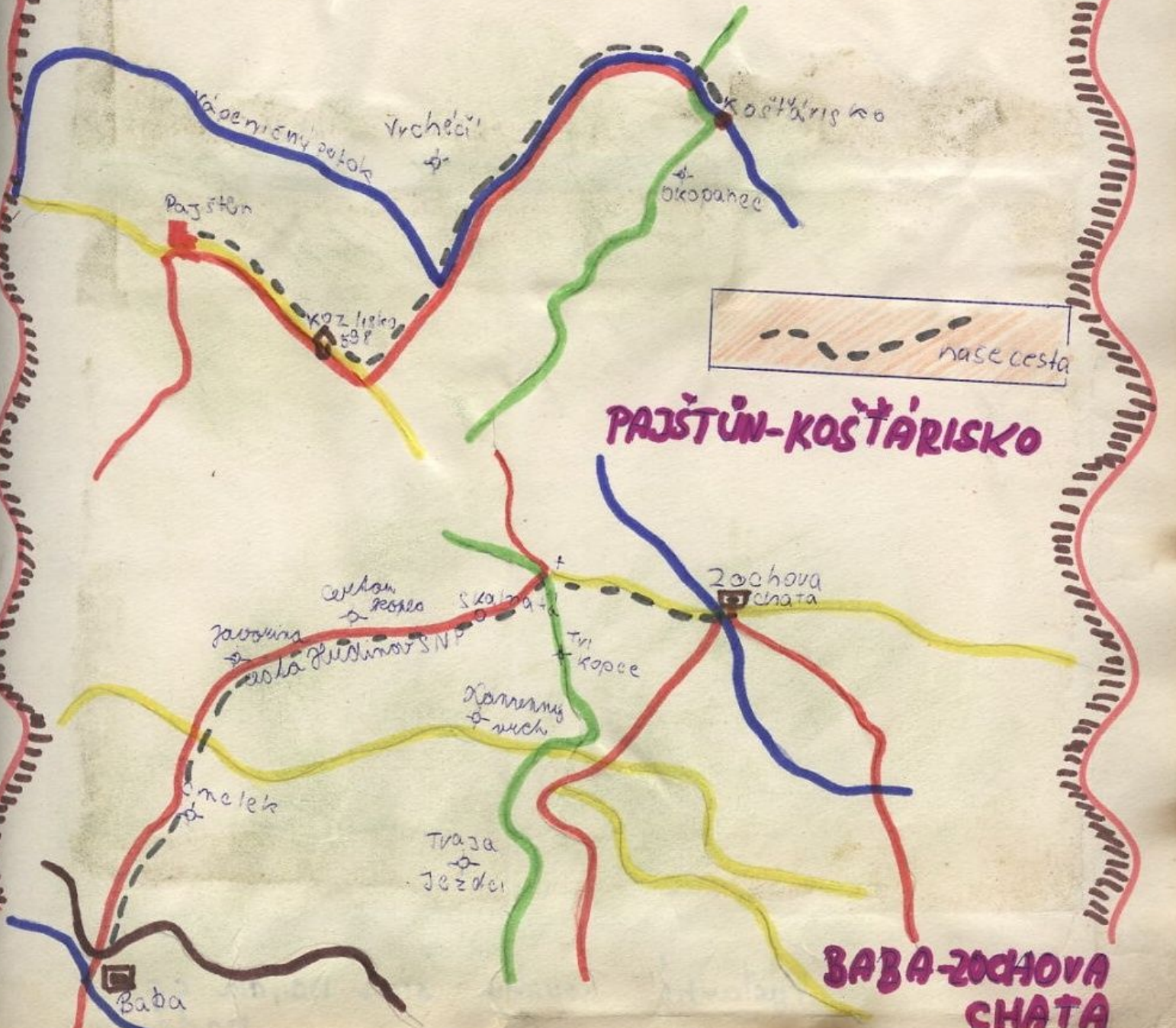

HORSKÝ HOTEL NA BABE

Co je zase?

do autobusu - vstúpil novému dni. Čítali sme k núčeniu kradu
 Pajštún a šli na Košťárisko, kde sme posvačili a jeli autobu-
 sem na Babu. Oni sme šli asi dve hodiny z kopečka do kopeč-
 ka. Cestou sme videli dve káňata a nikým (bude sused) sme
 dorazili k Zochovej chate, kde na nás čakal autobus. Odkud sme
 si to kamierili rovno domú do Vrelna. Cesta rýchle ubíjala
 a hle, kde leží naše mesto, vďaka náš pohybu sme počasím.
 Rýchle sme složili machuče, stisli k ľavej ruke a už domú.

Obdivovatelé
památek

Dávin

Na břehu Dunaja

Výstavní kovsky sice na, ale co, naděláme

Slavín

Na túfo

Pozn. - Tato akce je dopisována později, a proto je napsána
v kronice o něco dříve, než by měla.

16.4.1980.

MALTA

Mudr. **ROBERT DOSTÁL**

Va středu 16.4. jsem vyhlásil poplach na 7⁰⁰.
Buly přitom menší zmatky (k Jurovi poplach vůbec ne-
došel), ale přesto jsme se sešli v hojném počtu.
Na OV ČSTV jsme si vyslechli přednášku doktora
Dostála, který byl vyslán nějaký čas jako expert na
Maltu. Velmi pěkně nám o Maltě povyprávěl, a tak jsme
si rozšířily své zeměpisné znalosti

Lešek

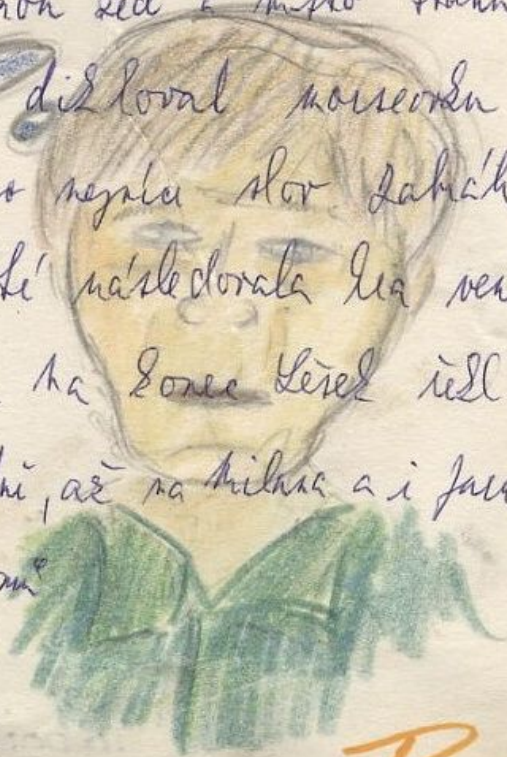
Úcast: Lešek, Pavel, Milan, Petr, Jirka Losos, Vít, Tom
Pavlik,

28. schůzka

4. 4. 1980

Účast: Lešek, Pavel, Jura, Mrlan, Pavka, Paulík,
Vítá, Tom, Hodinář.

Schůzka začala jako obvykle s naší klubovní
mohutným podivem. Následoval seznam záj. kteří budou
pořádáři. Poté byla s sebou slávná předávká
hodina čtení kroniky s velkým připojením Jura. Jura
nás ovšem zchládl tím, že začal zkritizovat naši
deklarace rybníků. Pak jsme se dozvěděli něco o
orientacím tisku. Naši radost o boji zchládl Lešek
rybníkem předávkou (ajajaj... ně se vidím jak padám z lara,
naši se pokoušeli přelazit přesnou sedl s místo stann
starým zemjanskou). Pak začal dík lovat marseorden
se Edeu! jsme měli sestavit co nejvíce slov zabíhali
jsme si rádi jen na paměť. Poté následovala Lea verba.
(matně jsme lonili Leška po lese). Na konec Lešek řekl
jak jsme na tom s bobídky (křídla, až na milník a i jura).
Poté jsme se Lorečtí rozšli domů

Pavka

Pohoda u ohně

Taboriště

VÝPRAVA do okolí ^{13.4.80}

Bystřičky

Účast na začátku akce: Lešek, Rado, Dick, Pavel,
Paulík, Vítá, Milan, Tom, Curček.

Účast na konci akce: ?

Již v sobotu jsem měl neblahé tušení o nedělní akci.
Mé tušení se bohužel vyplnilo. Ale začnu raději od
začátku. Šesti jsme se v 6.30 hod. na nádraží.

Kolem 6.45 hod jsme vasedli do vlaku a jeli
do Brňova. Když jsme vystupovali, vyskočil z jiného
vagonu Rado a řekl nám, že dobíhal už tak akorát.

Když jsme se vydávali na první konec objevila
se před

napodlce,
stežat.

střít. Pat

nam zdc

Když jsa

vali jsme

T.G. Masa

chatě) kol

No a pak

**Ala,
prosímte.**

to leška
žali tu skalku
jstupu "dale
avař se
rabuat slunicko
vyfotografu-
prezidentar
vali v lyžařské
istfy pochodu.
řilo mistru

VÝPRAVA do okolí ^{13.4.80} Bystřičky

Účast na začátku akce: Lešek, Rado, Dick, Pavel,
Paulik, Vítá, Mílan, Tom, Curček.

Účast na konci akce: ?

Již v sobotu jsem měl neblahé tušení o nedělní akci.
Mé tušení se bohužel vyplnilo. Ale začnu raději od
začátku. Šestli jsme se v 6.30 hod. na nádraží.
Kolem 6.45 hod jsme vasedli do vlaku a jeli
do Brnova. Když jsme vystupovali, vyskočil z jiného
vagonu Rado a řekl nám, že dobíhal už tak okoraf.
Když jsme se uydudpali na první kopec objevila
se před námi malá „skalka“. Nevím co to leška
napodilo, ale fakt je ten že jsme začali tu skalku
stězat. Nebudu se raději o tomto „výstupu“ dále
šřit. Poté cesta ubíhala klidně, akokoraf se
nam zdálo, že jená něpk začína připatovat sluníčko.
Když jsme se dostali na hlavní hřebec ufyotografo-
vali jsme seřpamátniku prvního našeho prezidenta
T.G. Masaryka. Poté jsme se prezentovali v lyžařské
chátě, kde jsme dostali účastnické listy pochody.
No a pak to začlo. Ustředníku se podarilo mistru

**Ale,
prosimtě.**

"Primo hled" ob AVA 009 V

(napřipomíná vám to Rychlo-
nožku v Rychlých Šípach)

?

V plné krásě

Kdo chce
ovas!!!

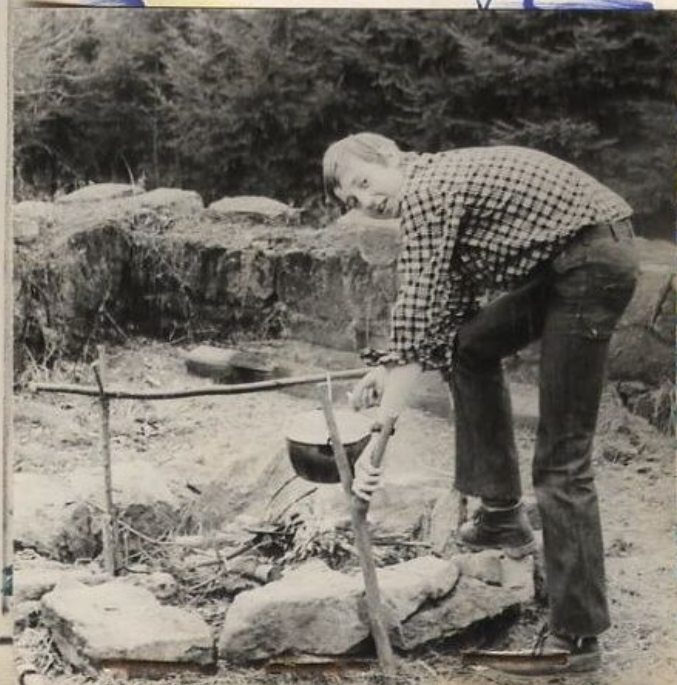
Paulovi, našemu teoretikovi bezvadně zkalit studáinku, takže turisté, kteří přišli ke studánce těsně po nás si o tom nemohli myslet nic dobrého. Čistá pitná voda se v přírodě na pouchu země moc nenachází a byla by škoda, kdybychom my, "táborníci" měli tyto studánky učit. Poté jsme se vyptali úmorným pochodem s vodou v kotlicích hledat táboriště, což se nám, nutno dodat moc nedařilo. Milan a Paulík šli na pětiminutový výskum, ale uvrátili se za čtvrt hodiny a nic nenastli. A tak jsme se vyptali na před po líněbení, pak po úmorném klesání a když už zvláště Geurček a Tom nejevili velké zájmy života, uřítal nás přátelsky "měš" kopeček. Po půl hodině, kdy už i Račo zvažoval od dalšího pochodu, objevilo se před námi pěkné všestranně východné táboriště. Nebudete asi uřit, aly my jsme začali hned vařit.

Kuchtiči v akci

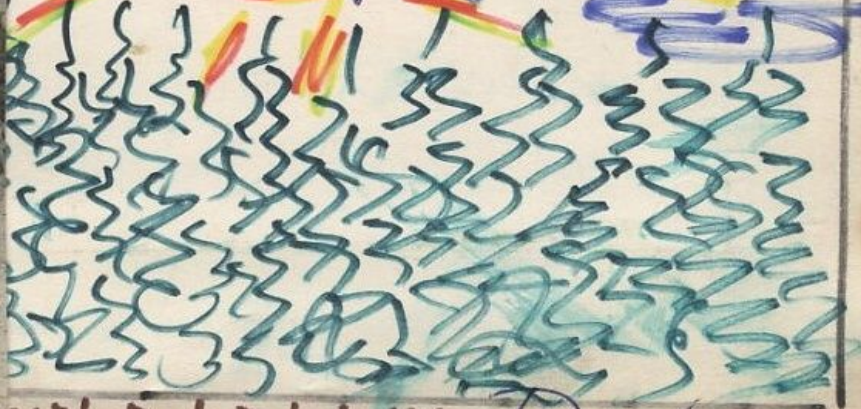

Fuj to kouří!

Polévka byla hotova asi kolem jedné hodiny. Když se členové nasýtí, „trošku polévky zbylo“. S Leškem jsem to vyřešil tak, že si každý člen musel vzít povinně, čímž jsme si je již na začátku trošku pozlobili a později nám to bylo osudné. Poté jsme začali dělat ovesnou kaši hlučně za cílem, že sni vylepíme dluhy v jedné neďaleké chatovky. Asi po půlhodinovém vaření kaše nejevila známky, že by chtěla zturobut. A tak jsme s Alešem začali chutnat. Já jsem si k tomu říchl a měl jsem dost. Aleš byl hladovější a snědl celý sůfcínek. Když jsme to setrně označili členům a přidali k tomu turzcu, že aui Tom to nechce jíst, začínalo být pro mne a Aleše ovzduší volání napjaté. Nenašel jsem lepší metodu než utéci před šestí násobnou přesilou. Daleko jsem se nedobral. Bránil jsem se sice statečně, ale po pětiminutové boji se jim podařilo mě přivázat. Toho využil Aleš a prchl. Pak tam něj začala divoká hořba, ale bez úspěchu. Po 50 minutové boji mne odvárali a Aleše už nahornili.

a trošku pozdě a na noc...
y před odjezdem dle...
teř a pět hodiny.

Váril Radeček kašičku... Děk

29. Schůzka

11. 4. 20

Účast: Lešek, Rado, Dick, Štěně, Losos, Pavel, Milan, Pauka, Paulik, Tom, Curček, Vítá

Sešli jsme se již tradičně v 18,30 min. Účast byla celkem dobrá a objevil se i Štěně, který již za 2 měsíce přišel 3x. Zabývali jsme celkem v poklidu, po organizačních věcech jsme začali vázat uzly. Ujistíme se to dopadlo celkem dobře. No ale potom! Připravovali jsme se na nedělní výpravu. Rozhodovali jsme se ~~že~~ co budeme vařit. Volba padla na polévku a ovesnou kaši, která má být pro mne a pro Leska osudná. Když jsme zjistili, že nám chybí víčko od ~~esence~~ kotlíku. Sebral ho asi pan Bůž, poněvadž ho nikdo nemá a ukloubouně také není. Poté si služba vzala potřebné věci k vaření. Poté jsme si chvíli začali a přiča velká hra. Byli jsme rozděleni do dvou skupin. Každá skupina si schovala ve sudu úseku lesa 2 listěčky a p. jsme navzdajem unikali do svých území a listěčky hledali. Kyhvala moje družina ve složení: Dick, Lešek, Tom, Losos, Milan. Tato hra byla tečkou za touto schůzkou

Dick

18.4.80

30

Schůzka

42. akce

Účast: Rado, Jirka, Pavel, Milan, Vítá, Pavlík,
Losos, Štěně

Dnesní schůzka se konala bez přítomnosti
Leška. Vedl jí tedy Rado. Schůzka byla již
tradičně zahájena pokřinkem. Předvlastní
děl Rado slovo Jirkovi. Ten nás pokřikal, zato
že se neumíme při poplachu sejít. Potom
nás Rado poučil o podbělu a jiných restincích.
Potom to jsme se všichni odebrali ke brněnské
hudební škole. Tam jsme hráli fotbal a boj
o míč. V poslední fázi schůzky jsme běželi
z háště ke klubovně. První byl borec Jirka,
druhý já a třetí Milan. A nakonec schůzky
byla černá hodinka. Rado vyprávěl "velmi burac-
ný příběh" a Jirka nám promluvil do ucha. Pak
se ložilo a tímto končí černá hodinka i celá
schůzka. Zmínkováni dopadlo velmi dobře.
Průměr vyšel jedna celá: Pavel

31 schůzka

25.4.1980.

Účast : Lešek, Rado, Pavel, Jura, Milan,
Pavlik, Víta, Tom, Cvrček, Losos, Štěně.

Dnešní schůzku jsme zahájili jako obvykle
pokřátkem. Hned jsme se pustili do přípravy
na orientační běh. Běželi jsme do Ameriky a
zpět ke klubovně. První byl Pavel, druhý já a
třetí Milan. Poté jsme se dále připravovali např.
s vesleky, topografií a určování azimutu.
Mevitím Lešek přešel hru na lovcu ochideji.
Jura a Pavel byli týmu a my ostatní pod vedením
Leška a Rada jsme se snažili uloupit
ochideji, které měli různé ceny až 6 dolarů.
Týmu neměli úspěch ale porážku s pomocí Rada
nám uloupili hlavní stony a hra dopadla
špatně pro lovcu. Poté jsme se rozšli
domů

Pavlik

26.4.50

Výprava Prlov -

Lidečko

Účast: Lešek, Rado, Jura, Pavel, Pavlík, Milan,
Viřa, Štěně

V 4⁰⁰ jsme se sešli u mádrušů. Odjeli jsme autobusem do Belova. V Belově jsme našli do muzea kde byly vystaveny fotky 22 zastřelených polovojenských občanů ve válce. Vydali jsme se na nejbližší kopec, kde jsme brali hou. Chytili jsme Šestka a Rada a oni nám našim uloupili prsty. Šli jsme napříkdo do Belova kde začal prou. V průběhu prou jsme se začali rozbíhat a odjeli jsme autobusem do Boudičkova. Z Boudičkova jsme postupovali po modré smáčkové cestě směrem na Čertovy skaly. Po cestě jsme našli dva druhý kořím. Ještě před Čertovými skalami jsme šli do jeskyně jeskyně tam byli dvě první jsme prohlédli jednu jeskyni a potom jsme šli do druhé. Druhá jeskyně nám dala víc práce. Po probouzení jeskyni jsme se vydali

ke Českým školám. Děle nás rozešli ke prázdninám
kde jsme se očistili a vydati se ke školám.
Postupně jsme šli na školu. Berní Dědek,
druhý kado a potom ostatní. Na další školu
šel jinom Dědek a Milan. Poté jsme se
vydati k vlakem. Vlak nám ujel a tak jsme
postupovali směrem ke Věštinu. V Lidečce Dědek
zakoupil jízdenky a hráli jsme fotbal. Domů
jsme odjeli a rozešli se domů.

Pavlík

NA TOMTO MÍSTĚ

byl dne 23. dubna 1945 německými fašisty
vypálen rodinný domek č. 11 a v něm zaživa
upáleni občané z Prlova:

Jan Ondrášek - 23 let - z č. 23

Antonín Juráň - 26 let z č. 35

Josef Trlica - 19 let z č. 11

a Oldřich Kovář z Bratřejova ve věku 30 let

UŽ NIKDY VÁLKU !

2.5.1980.

Sběr petrklíčů

Účast : Pavel, Milan, Pavlík, Viča, Tom.

Pěšili jsme se v 8⁰⁰ u klubovny. Kři jsme
směřovali na Smelín. U ~~Polichama~~ Polichama
louce jsme nasbírali petrklíčů. V průběhu
sbírání jsme hráli hru kdo májde největší
pěšil kvítků a největší petrklíč. Vybral Pavel
májel 20 kvítků a největší petrklíč. Potom jsme
se vydali do lesa kde jsme si měli nakoupit
šiškovou pátku. Mášli jsme nejvíce šišek
lesu a šišekové axé jsme nakonec mášli příhodný
les se šíškami. Pavel s Milanem bránili šišku
a my ostatní jsme ji dobývali. Kdo byl
včasem musel odvést 20 kvítků petrklíčů.
Až před půl dvanáctou jsme se vydali domů.
Už 4 minut dvanáct jsme byli u klubovny
a rozšli jsme se domů.

Pavlík

Spojeneční velitelé u Braniborské brány v dobytém Berlíně — maršálové (zleva) G. K. Žukov, B. L. Montgomery, K. K. Rokossovskij.

Generál Jodl podepisuje 4. května v Eisenhowerově štábu dílčí kapitulaci. Bezpodmínečnou kapitulaci nacistického Německa podepsal polní maršál Keitel až 8. května v berlínském Karlshorstu.

1.5.80

I. MÁJ 1980

ÚČAST: Lošek, Jura, Pavel, Paulík, Vítěz, Hodina¹⁶

Šli jsme se plni nadšení v 8⁰⁰ hod. u Pantičky, ke příjezdu
rozmnoužit (přibližně doširoka) řady TJ Slovane. Pak jsme se obklopeni
dostali před budovu SNB a přitom poslouchali slavnostní projev
Cpt. Muxinaxe Gorčického svaku. Leška s Jurou vrátili k trans-
parentu Českoslavenška spartakiáda. Ale Lešek se nedal odbyt a
přiběhl nás vypolit. Důstojně jsme kráčeli s vlajkami v rukou
kolem klavní křivung, která se nacházela na náměstí Osvození.
Nikde naproti jednoduše se rozplýval proudek v mlhách a vyděchaný
pr. Gehollik postal nás k Pantičce uložiti vlajky před očima
vědy Sedělko s. Mensika. Lešek nás přinutil chvíli postávat vradu
na křišti, dokud nepřičel s posledními pokyny a rozhodem. Jiště
si ode mne přijal křivák a proto jsem musel chvíli počkat na
připomínku, která kritizovala můj nůž. Pak jsem se konečně
odebral domů.

Hodina¹⁶

6.5.80

31. SCHŮZKA

ÚČAST: Lošek, Jura, Pavel, Pavka, Paulík, Losos, Štěně, Milan, Hachnar, Vítá

Schůzka začínala poplachově ve čtyři hodiny, kdy pro mě přišel Jura s otázkou jestli s jím kde je žirafská louka. Řekl jsem se nevíme, tak mne poslal ke klubovně a sám šel pro Pavka. Vyšli jsme na Lambašku a řídili se podle Leskových šipek, které Jura vůbec nepotřeboval. Po chvíli nás doháněl uřízený Pavka. Řídili jsme pod stromy, kde se povalovaly buřoly, mapa, granáty a někteří členové. Za chvíli dorazila tříčlenná skupina podivných kocků kteří slují jmény: Milan, Vítá a Paulík. Pak dorazil Aleš s spáňáko směrem a zahájil pátrání po předmětu a někdo se vyklubal Leskův nář. Asi půl hodiny jsme krénovali uky, kod granátem a každánu úrdatenosti. Já s Pavlem jsme napovídali Vítovi a Gliměki, aby se Jura psychicky nezkroutil, příčinou toho Pavel oběhl dvakrát uřidily mě neznaný okruh. Golvaí nás Geičl

Vitka se snaží, Tom stojí
jako svatý za deštinou.

Slavnostní předání
cen.

Slavnostní zahájení závodu

18.5.80

BTZM

Mladí turisté závodili

V neděli 18. května uspořádal svaz turistiky OV ČSTV na Vsetíně okresní přebor branně turistického závodu zdatnosti mládeže. Závod obsahuje náročné disciplíny a je ukázkou celoroční činnosti jak v klubovně, tak také v přírodě.

Závod, kterého se zúčastnilo 98 závodníků, se konal v oblasti Zámbožky na Vsetíně. Na osmi kontrolách museli závodníci prokázat rychlost ve stavění stanů, orientaci s mapou a buzolou, podlézání překážky, přechod po laně, odhadnout vzdálenost v terénu, hodit granát na cíl atd.

O výbornou přípravu a orga-

nizaci se postarali turisté vsetínského Slovanu v čele se S. Dříčkem.

Technické výsledky: mladší záci 1. Balucha a Holeš TJ Z Vsetín, mladší žákyně: 1. Korábová, Mikušová TJ Z Vsetín, starší záci: 1. Drábek a Homolka Slovan Vsetín, mladší dorostenci: Koňarik a Hauer Sokol Hovězí, mladší dorostenky: Makáčková, Vaňková Sokol Hovězí, starší žákyně: Samková, Hýžová Z Vsetín, starší dorostenci: Plešek a Krumpoch, TJ Val. Meziříčí, starší dorostenky: Pastorčáková a Tichá Val. Meziříčí, junioři: Juchelka a Machálek Sokol Ratiboř.

Všichni vítězové budou startovat na krajském přeboru 31. května 1980, který se bude konat v okolí Nového Ličina. (Mv)

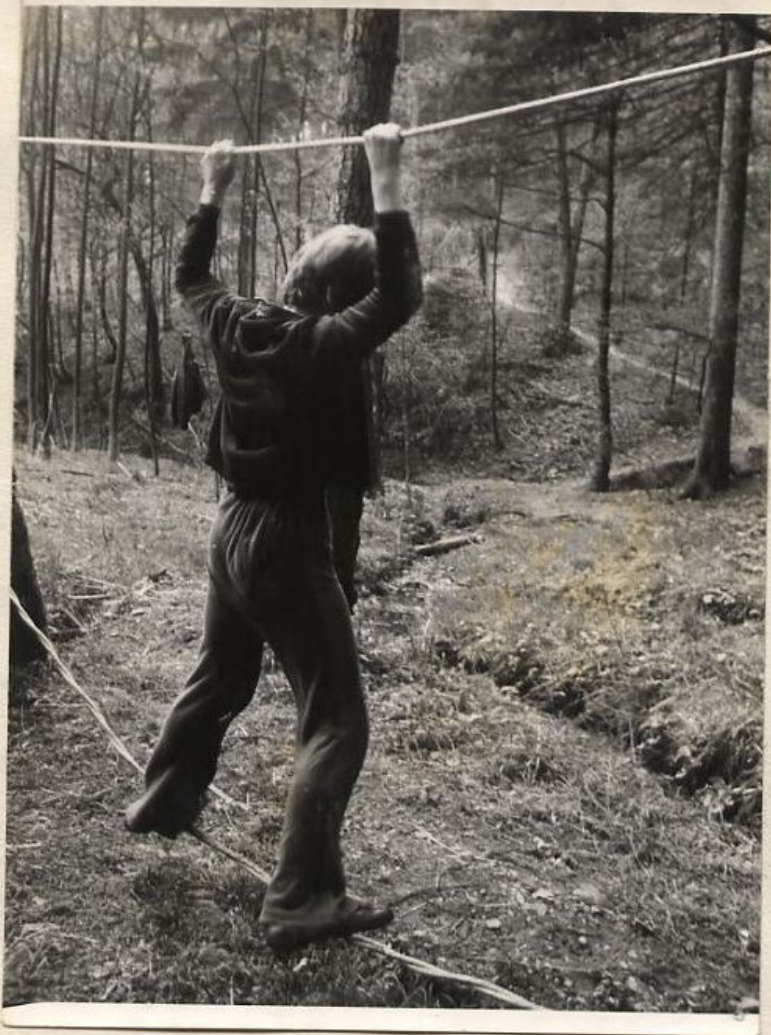
Závod dopadl dobře.

Jura s Pavlem 1. místo a postupuji do kraje. Všichni se celkem snažili i když výsledky nebyly mnohdy velké.

Pozn. - Kvůli TJ Zbrojovka jsme se nemohli zúčastnit kraj. kola (změnily odjezd autobusů)
su

Kdo umí, ten umí - kdo neumí, ten čumí

Milane do toho!

Trochu života do toho vmínavm

SBĚR ŽELEZA

Účast: Lěšek, Jura, Pavel, Pavka, Milan, Hodinář, Tom, Vítá, Coček, Petr.

Ješli jsme se v úterý ve 4 hodiny v klubovně pod Žambožkou. Někteří členové přivezli vozík. Byli tři. Potom jsme se rozšli po skupinách hledat staré železo. Narazili jsme na železnou bedničku plnou šroubků a maticek. Byla těžká a dopravovali jsme ji saháním po řemi. Táhli jsme ji s Pavlem a Vítou asi dva metry, potom jsme si odpočinuli a táhli zase. Dopravili jsme ji na vozík. Ještě jsme našli staré hnce. Vězli jsme to na vozíku ke Klubovně. Nikdo tam ještě nebyl. Pak se přivítali se Žambožky ne vůlí sebe ale vozíku Lěšek, Jura, Pavka a Tom. Přivezli jakýsi sloup. Nakonec přijel klytek. Přivezli podobnou bedničku jako my a ještě jakési železné provazy. Sloup jsme dostali za úkol rozmontovat a dopravit do klubovny. Lěšek a Jura zatím spravovali zkřivený vozík. Milan prý makal. Nakonec jsme hráli fotbal. Potom jsme šli domů

Petr

34. SCHŮZKA

Včast: Rado, Pavel, Dick, Milan, Pauka, Hodinař, Tom, Čuček, Štěně

Na dnešní schůzku se nedostavil náš vůdce Lešek, jel pryč na 3 dny do Maďarska, a proto vedl schůzku Rado zvaný též Čerinek strvatým bydlíštěm na Žehuňském rybníce. Hned po zahájení náš Rado vyhnal na Žambosku, kde jsme postupně bítali. Po běhu náš Rado se zúčastnil se zdravotědou. Moc se mu to ale nepovedlo. Pak již Rado rozhodl, že si zahrajeme football. Sestavy byly následující:

1: Rado, Pavel, Vítá, Pauka, Hodinař

2: Dick, Milan, Losos, Tom, Čuček

To pěkném boji, v němž akorát Tom a Čuček museli být vyhozeni pro svoji neschopnost a lenost. Po footballu jsme si četli knihu na pokračování, "Jezero sedmi světél", no a pak jsme si domů.

Zakopání
úmluvy

Lanoši!

Á, další chleba.

30.5.80

35. Schůzka

Účast: Lešek, Rado, Pavel, Dick, Milan, Pavlík, Jura-Losos, Tom, Curoček, Pavka.

Šesti jsme se jako obvykle opul paté. Změna byla jenom tabová, že nepřišel Lešek. (Zpráva z protokolu - byl zadržen, když v opilosti tloukl hostinského) Vedl nás Rado. Začal přednášku o zelnavovědě, zeptal se nás co bychom nejdříve volali, kdyby na táboře vběhl Jura: zlomil mu ruku, prokosl tepnu, zblesoval hlavu, a polil octanem. Potom jsme si vyběhli zaměřku. Před obědem jsme si zahráli fotbal a roveři seoburli.

CV PAVLÍK 1.6.80

Účast: Lešek, Dick, Pavel, Milan, Pavka, Pavlík, Hodinař

Ššli jsme se o 1/2 7 na nádraží. Vlakem se náš oddíl dostal hravě až do Lidačka kde nás oříjemně překvapil "niták". Po klasických doznámkách Dicka (kdy už mu konečně někdo vytrhne jazyk), jsme vdešti došli k

Jura: „káz by
Dazola spadl-
nul.“

Je tam náboj, není
tam náboj ???
Cink !!

Náš hladovec
zase jí.

Předním skalám. Šli jsme dál do skalního města, kde členové našli vynikající úkryt. Zde se Milan s Pavlíkem pokusili rozdělát oheň. Dopadlo to blbě a tak nakonec isom oheň rozdělal s Dickem. Po Hodinařově slibu se přiřítili za skal s pokřikem 1..2..3.. Ahoj 4 trampové. Brzo však, zahni- ní kouřem, zmizli. Po prohlídce tamějších jeskyní a skal jsme došli na pěknou vyhlídku kde se konečně naše hladová těla najedla. Obtěžováni davy trampů jsme zakopali úmluvu. Dramatickou cestou skalami jsme došli na zpáteční cestu od skal do Lidečka a vlakem odjeli do Vsetína.

Pozn. **Milane a Pavlíku** navězte se pořádně rozdělát oheň! - To platí pro **všechny!**

Pavel podpisuje

Pavel

Podpisování úmluvy.

6.6.80

36. Schůzka

Hned na začátku schůzky jsem odjel s Pavlem a Jurou do Janové, kde se měl konat spartakiádní sraz turistů.

Schůzku tady vedl Rado. Neměli však klid, protože je obtěžovala tlupa výtečnicků. Tak raději vyklidili pole a odešli domů.

Lešek
Včast: Rado, Milan, Vítá, Pavka, Pavlík, Tom, Hodinař

JANOVÁ

6.-8.6.80

Spartakiádní sraz turistů

Včast: Lešek, Rado, Jura, Pavel, Milan, Pavlík, Vítá,
Tom

Tento sraz se konal ku příležitosti Okrasní spartakiády ve Vsetíně. Již v pátek 6.6 jsem odjel s Jurou a Pavlem do Janové. Vjel nám však vlak do Velkých Karlovic, a tak jsme žili z Ústí pšsky. Při stavbě stanů však nastaly komplikace, protože se

OKRESNÍ ŠTÁB ČESKOSLOVENSKÉ SPARTAKIÁDY 1980

uděluje

DIPLOM

za 1. místo

Milana Pičková

v trojboji

Svaz turistiky ČSTV
výbor svazu OV ČSTV Vsetín

Vsetín 7.6.80

[Handwritten signature]

počítalo zúčasti „nejméně 80 stanů“, což by zaplnilo prostor / nakonec jsme tam byli skoro sami!. Druhý den ráno přijel Rado se zbytkem chlapců a všichni jsme se vrhli do viru srazu = 1. místo Milana v trojboji, naše 2. místo v přetahu lanem a 3. místo ve vybíjení. Přitom jsme ještě rychle stačili postavit kvalitní táborák. O 11⁰⁰ jsme odešli domů na oběd a dali si sraz na spartakiádní průvod. Průvod šel už na stadion na Ohradě kde hned potom začala spartakiáda. Bylo to velmi pěkné. Milan v sobě nezapřel vodní sklony a stačil se při spartakiádě vymáchat v splavu tak, že se musel jít přeplácet. Po návratu do tábora jsme si zahráli ještě fotbal a podívali se na zapálení táboráku [zapaloval jsemho já]. Druhý den jsme si dopoledne zahráli rugby čutli na kytary a podle Bočvy došli domů.

Lesch

37.

Schůzka

13.6.80

Skoro celou schůzku jsme spravovali zármak v klubovny, kde nám strčili již známé osoby sirku. Během dobývání do klubovny přijel Sláva na splašených trubkách. Později přijel i Dušan se svým oddílem a zahrali výtáčníky. Dušan potom namilosrdně zkritizoval křeslo / výrobak Paula a jeho družiny!. Konec schůzky prodřsal, a tak jsme si dovidali o přípravách na ČSS'80.

Text ..... Hodinař

Lesch

Odpovědný redaktor... Lesch

38.

Schůzka

20.6.80

Účast: Lašák, Pavel, Jura, Hodinář, Milan, Petr, Jura Losos, Vítá
Tom, Pavlík, Pavka,

Tato schůzka byla zcela věnována přípravě na ČSS'80.
Byly nachystány všechny potřeby a projednány organizační
věci.

Lešek

Tímto zápisem končí 1. kronika nového oddílu. Dalším zápi-
sem je již v nové kronice ČSS'80.

V této době má oddíl 10 členů + Cvrček/na zkoušku + Rado
+ Lašák

Vedoucí: Aleš Cahlik
Radomír Koudala

Členové: Pavel Drábek
Jiří Homolka
Milan Půček
Pavel Zvonak
Vítězslav Karlík
Pavel Budík
Tomáš Ožar
Pavel Kristián
Petr Chytil
Jiří Ludva

Klubovnu máme na Žambožce,
ale uvažujeme o přesunu na
Pančavu. Tábor 1980 chceme dě-
lat na Velké Fatře a spojit ho
se srazem slov. turistů.

Mezi nejlepší patří Pavel, Jura,
Milan a Pavlík. Zvláště Pavlík se
vypracoval. Petr a Jirka Losos však
spolu s Tomem nedělají skoro
nic. Doufám že příští rok to bude
lepší

Lešek